

Život Cirkvi

Ročník 15

12/2009

Apoštolská cesta Svätého Otca do Afriky

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána: „Toto je milosť, ktorá môže obnoviť aj Afriku“

Pápež Benedikt XVI. sa v nedeľu pomodlil spolu s veriacimi na Námestí sv. Petra vo Vatikáne modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovoril:

„Drahí bratia a sestry,

od utorka 17. do pondelka 23. marca uskutočním moju prvú apoštolskú cestu do Afriky. Navštívim Kamerun a jeho hlavné mesto Yaoundé, aby som odovzdal ‚pracovný dokument‘ pre 2. všeobecné zhromaždenie Biskupskej synody pre Afriku, ktoré sa uskutoční v októbri vo Vatikáne. Potom budem pokračovať do Luandy, hlavného mesta Angoly, kde obyvatelia po dlhej občianskej vojne našli opäť mier a teraz sa usilujú budovať spravodlivosť. Touto cestou túžim objasniť celý africký kontinent, jeho tisíce rozdielnosti a hlbokú náboženskú dušu, jeho starobylé kultúry a namáhavú cestu k rozvoju a zmiereniu, jeho zložité problémy, bolestné zranenia a zároveň obrovské možnosti a nádeje. Rád by som utvrdil vo viere katolíkov, povzbudil kresťanov v ich ekumenickom úsilí a všetkým odovzdal posolstvo pokoja, ktoré zveril Cirkvi zmŕtvychvstalý Pán.

V čase, keď sa pripravujem na svoju misijnú cestu, v duši mi znejú slová apoštola Pavla, ktoré nám predkladá liturgia na meditáciu v dnešnú Tretiu pôstnu nedeľu a ktoré sv. Pavol adresuje Korint'anom: ‚My však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo, ale pre povolanych, tak Židov ako Grékov, Krista - Božiu moc a Božiu múdrosť‘ (1 Kor 1, 23 – 24).

Drahí bratia a sestry, odchádzam do Afriky s vedomím, že nemám nič iné, čo by som mohol ponúknuť a darovať všetkým, ktorých stretnem, ako Krista a radostnú zvesť

jeho kríža, najväčšie tajomstvo lásky, ktorá víťazí nad každým ľudským odporom a umožňuje odpustiť a milovať dokonca aj nepriateľov. Toto je milosť evanjelia, schopná transformovať svet. Toto je milosť, schopná obnoviť aj Afriku, pretože práve ona plodí neodolateľnú, hlbokú a radikálnu silu pokoja a zmierenia. Cirkev nasleduje ekonomické, sociálne a politické ciele. Cirkev ohlasuje Krista v presvedčení, že evanjelium má moc dotknúť sa srdca všetkých a premeniť ich a tak obnoviť zvnútra ľudí a celú spoločnosť.

Dňa 19. marca, počas mojej pastoračnej návštevy v Afrike, budeme sláviť slávnosť sv. Jozefa, patróna univerzálnej Cirkvi a aj môjho osobného patróna. Svätý Jozef, ktorý vo sne dostal pokyn od anjela, musel utiecť spolu s Máriou do Egypta na severe Afriky, aby zachránili práve narodeného Ježiša, ktorého chcel kráľ Herodes usmrtiť. Tak sa naplnilo Písmo: Ježiš putoval po stopách starodávnych patriarchov a podobne ako izraelský ľud vstúpil do Svätej zeme po tom, čo sa vrátil z vyhnanstva v Egypte. Nebeskému orodovaniu tohto veľkého svätca zverujem aj moju nadchádzajúcu púť a národy celej Afriky, so všetkými výzvami, pred ktorými stoja, a s nádejami, ktoré ich posilňujú. Osobitne myslím na obeť hladu, chorôb, nespravodlivosti, bratovražedných konfliktov a každej formy násillia, ktoré, žiaľ, aj naďalej postihujú mnohých dospelých i deti vrátane misionárov, kňazov, rehoľníkov, rehoľných sestier a dobrovoľníkov. Bratia a sestry, sprevádzajte ma na tejto ceste svojimi modlitbami a proste o orodovanie Pannu Máriu, Matku a kráľovnú Afriky.“ **RV -Is- / snímka RV**

Svätý Otec sa dnes prihovoril na zasadnutí Kongregácie pre klérus

Vatikán (16. marca, RV) – Svätý Otec sa v pondelok prihovoril účastníkom zasadnutia Kongregácie pre klérus. V úvode ocenil tému, ktorú si zvolili – „Misijná identita kňaza v Cirkvi“. Ďalej pokračoval: „Poslanie kňaza, ako na to poukazuje aj téma vášho zasadnutia sa uskutočňuje v Cirkvi. Takéto cirkevné, hierarchické a doktrínálne poslanie, a je absolútne nemysliteľné pre každé skutočné poslanie a samotné zabezpečuje duchovný účinok. A štyri aspekty musia byť vždy uznané ako vzájomne hlboko prepojené: poslanie je „cirkevné“ pretože nik neohlasuje alebo neprináša sám seba, ale vo vnútri a cez vlastnú ľudskosť si má byť každý kňaz vedomý toho, že prináša samotného Boha svetu. Len Boh je to samotné bohatstvo, ktoré ľudia túžia v kňazovi nájsť. Poslanie sa uskutočňuje „v spoločenstve“, pretože sa uskutočňuje v jednote a spoločenstve, ktoré v sebe nesie len druhotne aspekt významu sociálneho

videnia. Tieto sú na druhej strane odvodené z tej Božskej intimity, v ktorej je kňaz povolaný byť odborníkom, aby mohol privádzať s dôverou a pokorou jemu zverené duše na stretnutie s Pánom. Nakoniec rozmer „hierarchickosti“ a „doktríny“ odporúčajú zdôrazniť význam cirkevného odboru, disciplíny a doktrínalnej formácie, a to nielen teologickej, ale počiatocnej a stálej.“

Potom sa Benedikt XVI. zameral na ohlasovanie Krista v Cirkvi: „Ako Cirkev a aj ako kňazi ohlasujeme Ježiša Nazaretského Pána a Krista, Ukrižovaného a Vzkrieseného, Zvrchovaného v čase a v dejinách, v radostnej istote, že táto pravda sa zhoduje s najhlbšími očakávaniami ľudského srdca. V tajomstve vtelenia Slova, v skutku, teda že Boh sa stal človekom takým, ako sme my, stojí tak obsah ako aj metóda kresťanskej zvesti. Poslanie má práve tu svoju hnciu silu: práve v Ježišovi Kristovi.“ **-sg-**

Svätý Otec začal svoju XI. apoštolskú cestu do Afriky

Taliansko (17. marca, RV) – Svätý Otec v utorok odletom do Afriky, do Kamerunu a Angoly začal XI. apoštolskú medzinárodnú cestu, ktorá potrvá do 23. marca.

Po odlete zaslal Benedikt XVI. telegram prezidentovi Talianska Giorgiovi Napolitanovi, v ktorom sa uvádza:

„Vo chvíli môjho odchodu pri príležitosti mojej apoštolskej cesty do Kamerunu a Angoly, kde stretnem bratov viery a obyvateľov týchto drahých národov, obraciam sa na Vás, pán prezident s mojím pozdravom, a horlivými modlitbami za dobro a prosperitu celého talianskeho národa.“

Na palube lietadla mal tlačovú konferenciu pre 70 novinárov, ktorí ho sprevádzajú na tejto ceste. Pápež sa okrem iného dotkol aj boja proti chorobe aids.

Distribúcia prezervatívov nie je riešením v boji proti aidsu. Uviedol to Benedikt XVI. na palube lietadla, ktoré ho vezie do Afriky. Aids „je tragédiou, ktorá nemôže byť vyriešená iba peniazmi, ani distribúciou prezervatívov, ktoré naopak zhoršujú problém“ - povedal doslova pápež. Podľa pápeža riešenie spočíva v „duchovnom a ľudskom prebudení“ a „účasti na utrpení tých, ktorí trpia“.

Asca, -sg-

Príhovor Benedikta XVI. po prilete do hlavného mesta Kamerunu Yaoundé

Ďakujem za privítanie, ktorého sa mi dostalo. Ďakujem aj vám pán prezident, za vaše milé slová. Vysoko si vážim vaše pozvanie na návštevu Kamerunu a preto vyjadrujem moje uznanie Vám a predsedovi Národnej biskupskej konferencie, arcibiskupovi Tonyému Bakotovi. Pozdravujem aj všetkých vás, ktorí ste mi vzdali česť vašou prítomnosťou na tejto udalosti a želim si, aby ste vedeli, že mám veľkú radosť z toho, že môžem byť medzi vami na Africkej zemi po prvý raz od môjho

zvolenia na Petrov stolec. Z celého srdca pozdravujem mojich bratov biskupov, ako aj klérus a veriacich laikov, ktorí tu prišli. Môj pozdrav patrí aj predstaviteľom vlády, občianskym autoritám a diplomatickému zboru. Od chvíle, keď sa tento národ, tak ako aj mnohé ďalšie v Afrike, blíži k 50. výročiu svojej nezávislosti, túžim pridať aj môj hlas k chóru radosti a želaní, ktoré vám vaši priatelia z celého sveta pošlú pri tejto príležitosti. S vďačnosťou vítam aj členov iných kresťanských vierovyznaní a nasledovníkov ostatných náboženstiev. Zjednotením sa s nami v tento deň, ponúkate jasné znamenie dobrej vôle a harmónie, ktoré existuje v tejto krajine medzi rôznymi náboženskými tradíciami.

Prichádzam medzi vás ako pastier. Prichádzam, aby som utvrdil mojich bratov a sestry vo viere. To bola úloha, ktorú Kristus zveril Petrovi počas poslednej večere a to je úloha Petrových nástupcov. Keď Peter kázal zástupom na Zoslanie Ducha Svätého v Jeruzaleme, boli medzi nimi prítomní aj návštevníci z Afriky. Svedectvo mnohých veľkých svätcov tohto kontinentu počas prvých storočí kresťanstva - sv. Cypriána, sv. Moniky, sv. Augustína, sv. Atanáza, iba aby som menoval niekoľkých - zabezpečuje Afrike vysoké miesto v análoch histórie Cirkvi. Až po dnešné dni zástupy misionárov a mučeníkov pokračovali v obete svojho svedectva Kristovi v každej časti Afriky, a dnes je tu Cirkev požehnaná prítomnosťou približne 150 miliónov veriacich. Rozhodnutie Petrovho nástupcu prísť do Afriky a oslavovať s vami oživujúcu vieru v Krista, ktorý podopiera a živí tak veľký počet synov a dcér na tomto veľkom kontinente, bolo veľmi vhodné.

Bolo to tu v Yaoundé, keď môj ctený predchodca, pápež Ján Pavol II. v roku 1995, promulgoval posynodálnu apoštolskú exhortáciu *Ecclesia in Africa*, ovocie prvého mimoriadneho zhromaždenia Synody biskupov pre Afriku, ktoré sa uskutočnilo v Ríme rok predtým. 10. výročie tohto historického momentu sme oslávili prednedávnym s veľkou slávnosťou v rovnakom meste. Prišiel som tu, aby som predstavil *Instrumentum laboris* druhého mimoriadneho zhromaždenia, ktoré sa uskutoční v Ríme v októbri. Synodálni otcovia sa spoločne budú zamýšľať nad témou: „Cirkev v Afrike v službe zmierenia, spravodlivosti a pokoja: Vy ste soľou zeme ... Vy ste svetlo sveta (Mt 5,13-14)“. Skoro desať rokov od začiatku nového milénia, je táto chvíľa milosti výzvou všetkým biskupom, kňazom, rehoľníkom a veriacim laikom kontinentu opätovne sa venovať misijnému poslaniu Cirkvi, prinášať nádej srdciam Afrického ľudu a tým aj národom celého sveta.

Aj uprostred najväčšieho utrpenia, kresťanské posolstvo so sebou prináša nádej. Život sv. Jozefíny Bakhitovej ponúka nádherný príklad premeny, ktorú môže priniesť stretnutie so živým Bohom do situácie veľkého utrpenia a nespravodlivosti. Zoči voči utrpeniu, alebo násiliu, chudobe, alebo hladu, korupcii alebo zneužívaniu moci, kresťan nikdy nemôže mlčať. Spásonosné posolstvo evanjelia vyžaduje, aby sa ohlasovalo nahlas a jasne tak, aby Kristovo svetlo mohlo svietiť v tme života ľudí. Tu

v Afrike, ako aj v mnohých ďalších častiach sveta, nespočetné množstvo mužov a žien dychtí po slove nádeje a útechy. Miestne konflikty za sebou zanechávajú tisíce ľudí bez strechy nad hlavou a chudobu, siroty a vdovy. Na kontinente, ktorý bol v minulosti svedkom krutých únosov svojich obyvateľov, ktorých odviekli za oceán, aby pracovali ako otroci, sa obchod s ľuďmi, osobitne bezbrannými ženami a deťmi stal modernou formou otroctva. V čase globálneho nedostatku potravín, finančného zmätku, klimatických zmien, Afrika neprimerane trpí: rastúci počet jej obyvateľov sa stáva obeťou hladu, chudoby a chorôb. Oni silným hlasom volajú po zmiernení, spravodlivosti a pokoji, a to je práve to, čo im ponúka Cirkev. Nie nové formy politického a ekonomického útlaku, ale slobodu Božích detí (por. Rim 8,21). Nie nanútenie kultúrnych modelov, ktoré ignorujú právo na život nenarodených, ale čistú spásanosnú vodu evanjelia života. Nie vyzívanie sa v medzietnických a medzináboženských sporoch, ale poctivosť, pokoj a radosť Božieho kráľovstva, ktoré vynikajúcim spôsobom opísal pápež Pavol VI. ako „civilizáciu lásky“ (por. Posolstvo pre Regina caeli, Turíce 1970).

Tu v Kamerune, kde viac ako štvrtina obyvateľov sú katolíkami, je Cirkev dobre zasadená a vedie svoju misiu pre zdravie a zmierenie. V Centre kardinála Legéra, budem môcť osobne vidieť pastoračnú starostlivosť tejto miestnej Cirkvi o chorých a trpiacich ľuďoch, a je osobitne chvályhodné, že o chorých na AIDS v tejto krajine sa stará bezplatne. Úsilie na poli výchovy je ďalším kľúčovým prvkom služby Cirkvi a teraz vidíme ovocie generácií misijných učiteľov v diele Katolíckej univerzity Strednej Afriky, ktorá je znamením veľkej nádeje pre budúcnosť regiónu.

Kamerun je skutočne zemou nádeje pre mnohých v Strednej Afrike. Tisíce utečencov z krajín regiónu zdevastovaných vojnou, tu bolo prijatých. Je to zem života - s vládou, ktorá jasne hovorí v prospech obrany práv nenarodených. Je to zem pokoja: riešením sporu prostredníctvom dialógu na polostrove Bakassi, Kamerun a Nigéria ukázali svetu, že trpezlivá diplomacia môže priniesť svoje ovocie. Je to zem mladých, požehnaná mladou populáciou plnou života a netrepezlivou pri budovaní spravodlivejšieho a pokojného sveta. Správne sa označuje ako „Afrika v miniatúre“, vlast' viac ako 200 rozdielnych etnických skupín, ktoré žijú v harmónii jedny s druhými. Všetky tieto dôvody nás vedú k chvále a vďačke voči Bohu.

Keď som prišiel medzi vás, modlím sa, aby Cirkev tu a v celej Afrike mohla aj naďalej rásť vo svätosti, v službe zmiereniu, spravodlivosti a pokoji. Modlím sa, aby druhé mimoriadne zhromaždenie Synody biskupov, oživilo dary Ducha Svätého, ktoré vylial na Cirkev v Afrike. Modlím sa za každého z vás, za vaše rodiny, vašich blízkych a prosím vás, aby ste sa ku mne v modlitbe pripojili aj vy všetci, obyvatelia tohto obrovského kontinentu. Nech Boh požehná Kamerun! Nech Boh požehná Afriku!

Zdroj: L Osservatore Romano / Im

Pápeža Benedikta XVI. privítali v Kamerune aj moslimovia a protestanti

Kamerun (18. marca, RV/Zenit) – Svätého Otca na letisku v Yaoundé pozdravili aj tamojší moslimovia a protestanti. Zástupca moslimov, veľký imám Sheik Ibrahim Moussa povedal: „V Koráne prorok Mohammed odporúča privítať cudzincov, pretože často prichádzajú v pokoji. Preto je pre nás príchod pápeža Benedikta XVI. milosťou.“ Ako ďalej dodal, pri tejto príležitosti požiadal moslimov, aby rešpektovali aj iné náboženstvo a spoločne privítali „tohto veľkého muža.“ Sheik Ibrahim Moussa zároveň vyhlásil: „Modlíme sa, aby pápežov pobyt sa dobre vydaril a vrátil sa domov v pokoji. Máme o ňom dobrú mienku. S tunajšími katolíckymi veriacimi žijeme v pokoji. Naozaj, modlíme sa k jednému Bohu. Moslimovia sú šťastní, že môžu privítať pápeža v našej krajine.“

Svätého Otca prišli pozdraviť aj protestanti. Generálny sekretár Federácie protestantských cirkví v Kamerune reverend Jean Emile Ngue vyhlásil: „Príchod Svätého Otca je milosťou, ktorá nemôže nechať kresťanov ľahostajnými“. Dodajme, že pápež Benedikt XVI. zostáva v Kamerune do piatku. Potom navštívi Angolu.

RV, - ap

Príhovor Benedikta XVI. kamerunským biskupom

Pápež Benedikt XVI. sa v stredu napoludnie stretol s biskupmi Kamerunu. Príhovoril sa im týmito slovami:

Pán kardinál, drahí bratia v biskupskej službe, toto stretnutie s pastiermi Katolíckej cirkvi v Kamerune je pre mňa veľkým potešením. Ďakujem predsedovi vašej biskupskej konferencie, Mons. Simonovi-Victorovi Tonyému Bakotovi, arcibiskupovi Yaoundé za milé slová, ktoré mi vo vašom mene adresoval. Vaša zem už po treť raz prijíma Petrovho nástupcu, a ako viete dôvodom mojej cesty je predovšetkým stretnúť sa s národnými milovaného afrického kontinentu a zároveň odovzdanie Instrumentum laboris druhého mimoriadneho zhromaždenia Synody pre Afriku, predsedom biskupských konferencií. Dnes chcem prostredníctvom vás pozdraviť všetkých veriacich, ktorí sú zverení do vašej pastoračnej starostlivosti. Milosť a pokoj Pána Ježiša nech je s každým z vás, so všetkými rodinami vašej veľkej a krásnej zeme, s kňazmi, rehoľníkmi a rehoľničkami, katechéti a všetkými, ktorí sú zapojení do ohlasovania evanjeliovej zvesti!

V tomto Roku sv. Pavla je veľmi vhodné pripomenúť naliehavú potrebu ohlasovať evanjelium všetkým. Toto

poslanie, ktoré dostala Cirkev od Krista zostáva prioritou, pretože je veľa tých, ktorí čakajú na posolstvo nádeje a lásky, ktoré im umožní "dosiahnuť slobodu v sláve Božích detí" (Rim 8,21). Spolu s vami, drahí bratia, sú celé vaše diecézne spoločenstvá poslané svedčiť evanjelium. II. Vatikánsky koncil pripomenul, že "misijná činnosť Cirkvi vychádza zo samotnej vnútornej podstaty Cirkvi (Ad gentes, č.6). Aby pastieri mohli viesť a podporovať Boží ľud v tomto poslaní, musia byť predovšetkým oni sami ohlasovateľmi viery a privádzať ku Kristovi nových učeníkov. Zvestovanie evanjelia je vlastné biskupovi a preto sv. Pavol vyhlasuje: "Ved' ak hlásam evanjelium, nemám sa čím chváliť, je moja povinnosť a beda mi, keby som evanjelium nehlásal" (1 Kor 9,16). Veriaci potrebujú slovo svojho biskupa, ktorý je aj katechetom, aby sa upevnila a očistila ich viera.

Aby sme mohli prijať toto evanjelizačné poslanie a odpovedať na rôzne výzvy života v dnešnom svete, je potrebné okrem inštitucionálnych stretnutí, ktoré sú samé o sebe nevyhnutné, predovšetkým hlboké spoločenstvo, ktoré spojuje pastierov Cirkvi navzájom. Kvalita práce vašej biskupskej konferencie, ktorá sa dobre odráža v živote Cirkvi a spoločnosti v Kamerune, vám umožní spoločne hľadať návrhy na mnohé výzvy, s ktorými sa musí Cirkev vyrovnávať a prostredníctvom vašich pastierskych listov ponúkať všeobecné pokyny, pomáhajúce veriacim v ich cirkevnom a sociálnom živote. Živé vedomie kolegiálnej dimenzie vašej služby vás musí viesť k realizácii rozličných výrazov sviatosťného bratstva, od prijatia a vzájomnej úcty k rôznemu vnímaniu charity a konkrétnej spolupráce (por. Pastores gregis, č. 59). Účinná spolupráca medzi diecézami pri lepšom rozmiestňovaní kňazov vo vašej zemi, môže uľahčovať vzťahy bratskej solidarity s najchudobnejšími diecéznymi cirkvami, aby zvesť evanjelia nebola ochudobnená o svojich služobníkov. Táto apoštolská solidarita štedro objíma potreby ostatných miestnych cirkví predovšetkým na vašom kontinente. Tak sa jasne ukáže, že vaše kresťanské komunity podľa príkladu tých, ktoré vám odovzdali evanjeliové posolstvo, sú taktiež misijnými cirkvami.

Drahí bratia v biskupskej službe, biskup a jeho kňazi sú povolání nadväzovať vzťahy osobitného spoločenstva, založené na ich osobitnej účasti na jedinom Kristovom kňazstve, aj keď v odlišných stupňoch. Kvalita vzťahov s kňazmi, ktorí sú vašimi hlavnými a neodmysliteľnými spolupracovníkmi, má základný význam. Keď vidia vo svojom biskupovi otca a brata, ktorý ich má rád, načúva im a povzbudzuje ich v skúškach, venuje prednostnú pozornosť ich ľudskému a materiálnemu blahobytu, sú povzbudení brať svoju službu naplno, poctivo a účinne. Príklad a slová ich biskupa sú pre nich cennou pomocou, aby mal duchovný a sviatosťný život v ich službe ústredné postavenie a povzbudzujú ich, aby stále hlbšie objavovali, že pastier je v prvom rade mužom modlitby a že duchovný a sviatosťný život je nesmiernym bohatstvom, ktoré je dané nám samým v prospech ľudu, ktorý je nám zverený. Preto vás povzbudzujem, aby ste osobitne bdeli

nad vernosťou kňazov a zasvätených osôb voči záväzkom, ktoré prijali spolu so svätením a ich vstupom do rehoľného života, aby vo svojom povolaní vytrvali pre väčšiu svätosť Cirkvi a na Božiu slávu. Autenticnosť ich svedectva vyžaduje, aby neexistoval žiaden rozdiel medzi tým čo učia, a čo každodenne žijú.

Vo vašich diecézach je veľa mladých kandidátov na kňazstvo. Môžeme sa za nich poďakovať Pánovi. Podstatné ale je, aby sa pristupovalo k serióznemu rozlišovaniu. Preto vás vyzývam, aby ste napriek organizačným ťažkostiam na pastoračnej úrovni, ku ktorým môže občas dôjsť, dávali prednosť výberu a formácii formátorov a duchovných vodcov. Oni musia osobne a do hĺbky poznať kandidátov na kňazstvo a musia byť schopní zaručiť sa za ich solídnu ľudskú, duchovnú a pastoračnú formáciu, ktorá z nich urobí zreľých a vyrovnaných mužov, pripravených pre kňazský život. Vaša bratská podpora bude formátorom pomáhať plniť ich poslanie s láskou k Cirkvi a jej poslaniu.

Už od počiatkov kresťanskej viery v Kamerune, k životu Cirkvi zásadným spôsobom prispievajú rehoľníci a rehoľníčky. Spolu s vami ďakujem Bohu a teším sa z rozvoja zasväteného života medzi synmi a dcérami vašej zeme, čo umožňuje, aby sa v komunitách vašej zeme prejavili charizmy, ktoré sú vlastné Afrike. Sľuby evanjeliových rád sú totiž "viditeľným znamením, ktoré môže a má účinne viesť všetkých členov Cirkvi k tomu, aby bez zaváhania plnili povinnosti kresťanského povolania" (Lumen Gentium, č.44).

Vo vašej službe evanjeliovej zvesti vám pomáhajú aj ďalší pastorační pracovníci, predovšetkým katechéti. Pri evanjelizácii vašej zeme mali a doteraz majú rozhodujúcu úlohu. Ďakujem im za ich veľkodušnosť a vernosť v službách Cirkvi. Prostredníctvom nich sa uskutočňuje autentická inkulturácia viery. Ich ľudská, duchovná a vieroučná formácia je preto veľmi dôležitá. Materiálna, morálna a duchovná podpora, ktorú poskytujú pastieri pri plnení ich poslania pri dobrých životných a pracovných podmienkach, je zo strany Cirkvi rovnako výrazom uznania dôležitosti ich nasadenia pri hlásaní a rozvoji viery.

Medzi početnými výzvami, s ktorými sa stretávate vo vašej pastoračnej zodpovednosti, predstavuje osobitnú starosť situácia rodiny. Ťažkosti spôsobene najmä dopadom modernosti a sekularizácie na tradičnú spoločnosť, vás vedú k rozhodnej obrane základných hodnôt africkej rodiny, ktorej prehĺbená evanjelizácia je jednou z vašich hlavných priorít. Pri podpore pastorácie rodín sa snažite uľahčovať lepšie chápanie povahy, dôstojnosti a úlohy manželstva, ktoré vyžaduje nerozlučnú a trvalú lásku.

Významné miesto medzi prejavmi viery vo vašich komunitách zaujíma liturgia. Toto cirkevné slávenie je zvyčajne slávnostné a radostné, vyjadruje zánietenie veriacich, šťastných, že spoločne tvoria Cirkev a chvália Pána. Je preto dôležité, aby takto prejavovaná radosť nebola prekážkou, ale prostriedkom k vstupu do dialógu s Bohom cez účinné znútornenie štruktúr a slov, z ktorých sa skladá liturgia, aby tak tľmočila to, čo sa deje v srdci

veriacich v účinnej jednote so všetkými veriacimi. Dôstojnosť slávenia, najmä s veľkou účasťou ľudu, o tom jasne vypovedá.

Rozvoj siekt a ezoterických hnutí, ako aj rastúci vplyv povier a relativizmu sú naliehavou výzvou k novej formácii mládeže a dospelých, najmä v univerzitnom a intelektuálnom svete. V tejto perspektíve by som chcel povzbudiť a pochváliť snahu Katolíckeho inštitútu v Yaoundé a všetkých cirkevných inštitúcií, ktorých poslaním je sprístupňovať a umožňovať chápanie Božieho slova a cirkevného učenia. Som rád keď viem, že vo vašej zemi sa veriaci stále viac zapájajú do života Cirkvi a spoločnosti. Mnohé laické združenia, ktoré kvitnú vo vašich diecézach, sú znakom pôsobenia Ducha v srdciach veriacich a prispievajú k novému ohlasovaniu evanjelia. Som rád, že do rôznych druhov poslania Cirkvi sa zapájajú početné ženské združenia. Poukazujú tak na vedomie dôstojnosti ženy a ich špecifického poslania v cirkevných komunitách a v spoločnosti. Ďakujem Bohu za záväzok, ktorým u vás laici prispievajú k budúcnosti Cirkvi a evanjeliovej zvesti. Prostredníctvom sviatosti kresťanskej iniciácie a darov Ducha Svätého sú kvalifikovanými a vyťažnými ohlasovateľmi evanjelia v službách ľudskej osoby a spoločnosti. Úprimne vás preto povzbudzujem, aby ste vytrvali vo svojom úsilí daliim solídnu kresťanskú formáciu, ktorá im umožní „vykonávať naplno ich funkciu kresťanský animovať dočasný poriadok (politický, kultúrny, ekonomický, sociálny), čo je charakteristické pre svetské poslanie laikov” (Ecclesia in Africa, č.75).

V kontexte globalizácie, v ktorej žijeme, má Cirkev osobitnú starosť o ľudí, ktorí sa ocitli v núdzi. Poslanie biskupa zaväzuje k tomu, aby bol hlavným obrancom práv chudobných, presadzoval a uľahčoval používanie charity, prejavy Pánovej lásky k maličkým. Veriaci sú tak vedenní ku konkrétnemu chápaniu toho, že Cirkev je pravou Božou rodinou, zjednotenou v bratskej láske, ktorá vylučuje každú prehnanú sústredenosť a výlučnosť vo vzťahu k jednému etniku a prispieva ku zmiereniu a spolupráci medzi jednotlivými etnikami na úžitok všetkých. Na druhej strane Cirkev prostredníctvom svojho sociálneho učenia chce prebúdzat nádej v srdciach tých, ktorí sa ocitli na okraji. Rovnako je povinnosťou kresťanov, najmä laikov, ktorým je zverená ekonomická, politická, či sociálna zodpovednosť. aby sa nechali viesť sociálnym učením Cirkvi a prispievali k budovaniu spravodlivejšieho sveta, v ktorom bude môcť každý žiť dôstojne.

Pán kardinál, drahí bratia v biskupskej službe, na záver nášho stretnutia by som opätovne vyjadril moju radosť, že som vo vašej vlasti a môžem sa stretnúť s ľuďom Kamerunu. Ďakujem vám za vaše srdečné prijatie, ktoré je znamením africkej pohostinnosti. Nech Panna Mária, Pani Afriky, bdie nad vašimi diecéznymi komunitami. Zverujem jej celý kamerunský ľud a z celého srdca vám udeľujem apoštolské požehnanie, ktorým objímam kňazov, rehoľníkov a rehoľníčky, katechetov a všetkých veriacich vašich diecéz.

Zdroj: www.radiovaticana.org/ -Im-

Homília Benedikta XVI. počas vešpier zo Slávnosti sv. Jozefa

Drahí bratia kardináli a biskupi,
drahí kňazi a diakoni, drahí bratia a sestry v zasvätenom živote,

drahí bratia z ostatných z ostatných kresťanských vierovyznaní, drahí bratia a sestry!

S radosťou sa môžeme spoločne stretnúť a ďakovať Bohu v tejto bazilike zasvätenej Panne Márii Kráľovnej apoštolov z Mvolyé, ktorú postavili na mieste, kde stál prvý kostol postavený misionármi Ducha Svätého, ktorí priniesli do Kamerunu dobrú zvesť evanjelia. S rovnakým apoštolským zápalom, s ktorým nosili títo muži v srdci celú vašu zem, sú na tomto mieste symbolicky prítomné aj tie najvzdialenejšie kúty vašej zeme. Preto, drahí bratia a sestry, sa vo veľkej duchovnej spriaznenosti so všetkými kresťanskými komunitami dnes obraciame večernými chválami k Otcovi svetla. V prítomnosti predstaviteľov iných kresťanských vierovyznaní, ktoré týmto úctivo a bratsky pozdravujem, vám ponúkam rozjímanie o charakteristických rysoch sv. Jozefa prostredníctvom slov svätého písma, ktoré nám liturgia vešpier ponúka.

Zástupu a svojim učeníkom Ježiš hovorí: „jeden je váš Otec” (Mt 23,9). Skutočne neexistuje iné otcovstvo, ako Otcovstvo Boha, jediného Stvoriteľa “sveta viditeľného i neviditeľného”. Ale človek bol stvorený na Boží obraz, aby sa podieľal na jedinom otcovstve Boha (por. Ef 3,15). Svätý Jozef to ukazuje prekvapivým spôsobom, pretože nie je telesným ocom. Nie je biologickým ocom Ježiša, ktorého Ocom je len Boh, ale napriek tomu sa ujal plného a celého otcovstva. Byť ocom znamená byť predovšetkým služobníkom života a rastu. Svätý Jozef tak ukázal dôkaz obrovskej oddanosti. Kvôli Kristovi podstúpil prenasledovanie, exil a chudobu, ktorá z neho plynie. Musel sa usadiť inde, ako vo svojej dedine. jeho jedinou odmenou bolo, že prebýval s Kristom. Túto ochotu vysvetľujú slová sv. Pavla: „Služte Pánovi, Kristovi!” (Kol 3,24).

Ide o to, aby sme neboli priemernými služobníkmi, ale „vernými a prezieravými”. Spojenie týchto dvoch prívlastkov nie je náhodné; naznačuje, že inteligencia bez vernosti a vernosť bez prezieravosti nestačí. Jedna bez druhej neumožní naplno prijať zodpovednosť, ktorú nám zveruje Boh.

Drahí bratia kňazi, toto otcovstvo musíte žiť vo svojej každodennej službe. Koncilová konštitúcia *Lumen Gentium* totiž zdôrazňuje, že kňazi „sa majú starať o veriacich, ktorých duchovne splodili krstom a vyučovaním, ako otcovia v Kristovi” (č.28). Musíme sa teda stále vracat' ku koreňom nášho kňazstva, Ježišovi Kristovi. Vzťah k jeho osobe je podstatný pre to, čo chceme žiť, vzťah k tomu, ktorý nás nazýva priateľmi, pretože nám dal poznať všetko, čo dostal od Otca (por. Jn 15,15). Ak budete žiť toto hlboké priateľstvo s Kristom, nájdete

pravú slobodu a radosť svojho srdca. Služobné kňazstvo vyžaduje hlboký vzťah ku Kristovi, ktorý sa nám daroval v Eucharistii. Keď je slávenie Eucharistie skutočne stredom vášho kňazského života, potom bude stredom vášho cirkevného poslania. Kristus nás vlastne celý život volá, aby sme boli účastní na jeho poslaní, aby sme boli svedkami a Jeho Slovo sa mohlo ohlasovať všetkým. Slávenie tejto sviatosti v mene a v osobe Pána neznamená, že osoba kňaza má byť na prvom mieste. Kňaz je služobníkom, pokorným nástrojom, ktorý odkazuje na Krista, pretože Kristus sa sám obetuje za spásu sveta. „Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca ako služobník“ (Lk 22,26), hovorí Ježiš. A Origenes napísal: „Jozef pochopil, že Ježiš bol jeho predstavený, napriek tomu, že mu bol podriadený vo všetkom a poznal nadradenosť svojho podriadeného. Jozef mu prikazoval s bážňou a umiernenosťou. Nech sa každý nad tým zamyslí. Často je muž slabšej kvality postavený nad ľuďmi, ktorí sú lepší ako on a niekedy sa stane, že podriadený má väčšie kvality než ten, ktorý je jeho predstaveným. Pokiaľ to chápe ten, ktorému sa dostalo nejakej hodnosti, nenafukuje sa pýchou kvôli svojmu postaveniu, ale je si vedomý toho, že jeho podriadený môže byť lepší ako on, tak ako Ježiš bol podriadený Jozefovi“ (homília ku sv. Lukášovi, XX, 5, S:C:str.287).

Drahí bratia v kňazskej službe, vaša pastoračná služba si vyžaduje mnohé odriekania, ale je tiež zdrojom radosťi. V dôvernom vzťahu k vašim biskupom, bratsky zjednotení so všetkými kňazmi a podporovaní Božím ľudom, ktorý je vám zverený, budete vedieť verne odpovedať na povolanie, ktoré vám dal Pán tak, ako povolal Jozefa bdieť nad Máriou a dieťaťom Ježišom! Drahí kňazi, ostaňte verní sľubom, ktoré ste dali Bohu pred svojim biskupom a zhromaždením. Petrov nástupca vám ďakuje za váš veľkodušný záväzok slúžiť Cirkvi a povzbudzuje vás, aby ste sa nenechali znepokojovať ťažkosťami cesty! Mladým, ktorí sa pripravujú, aby sa k vám pripojili, rovnako ako tým, ktorí si ešte kladú otázky, by som rád tento večer odovzdal radosť, ktorú prináša úplná oddanosť službe Bohu a Cirkvi. Majte odvahu povedať Kristovi svoje veľkorysé „áno“!

Rovnako povzbudzujem vás, bratia a sestry, ktorí ste sa zaviazali k zasvätenému životu, alebo životu v cirkevných hnutiach, aby ste obrátili svoj zrak na sv. Jozefa. Keď Máriu pri zvestovaní navštívil anjel, bola už Jozefovou snúbenicou. Pán, ktorý osobne oslovil Máriu, už vtedy pripojil Jozefa k tajomstvu Vtelenia. A ten to prijal, spojil sa s týmito dejinami, ktoré Boh začal písať v lone jeho snúbenice. Máriu preto prijal k sebe domov. Prijal tajomstvo, ktoré bolo v nej, i tajomstvo, ktorým bola ona samotná. Miloval ju s veľkou úctou, ktorá je pečaťou opravdivej lásky. Svätý Jozef nás učí, že je možné milovať a pritom nevlastniť. Jozefovým rozjímaním môže byť každý muž a žena s milosťou Božou uzdravená zo svojich citových zranení, pokiaľ bude súhlasiť s plánom, ktorý Boh už začal realizovať v bytostiach, ktoré sú mu na blízku, tak ako Jozef vstúpil do diela vykúpenia cez

postavu Márie a vďaka tomu, čo jej učinil Boh. Drahí bratia a sestry, zapojením sa do cirkevných hnutí buďte pozorní k tým, ktorí vás obklopujú a ukazujte láskavú tvár Boha pokorou, skutkami milosrdenstva, ľudskou a kresťanskou výchovou mládeže, službou v prospech lepšieho postavenia žien a mnohými ďalšími spôsobmi!

Duchovný prínos zasvätených osôb je pre život Cirkvi dôležitý a neodmysliteľný. Povolanie nasledovať Krista je darom pre celý Boží ľud. Prijatím tohto svojho povolania, napodobnením čistého, chudobného a poslušného Krista, úplne zasväteného sláve svojho Otca a láske ku svojim bratom a sestrám, máte poslanie dosvedčovať pred našim svetom, ktorý to veľmi potrebuje, že Boh a budúce dobrá majú prvenstvo. Kedykoľvek, ale osobitne keď je vystavená skúške vaša vernosť, vám sv. Jozef pripomína zmysel a hodnotu vašich záväzkov. Zasvätený život je radikálnym napodobňovaním Krista. Je preto nevyhnutné, aby váš životný štýl vyjadroval vašu najhlbšiu identitu. Nemajte strach žiť naplno sebadarovanie, ktoré ste Bohu ponúkli a vydávať o tom opravdivé svedectvo okolo seba. Jeden príklad nech je pre vás povzbudením, aby ste hľadali túto svätosť v živote. Je ním otec Simon Mpeke, ktorého volali Baba Simon. Vy viete ako tento „bosý misionár“ odovzdal všetky sily svojho života nezistnej pokore a vždy mal na srdci pomoc dušiam, no zároveň sa nezriekol starostí a námah slúžiť bratom aj materiálne.

Drahí bratia a sestry, naše rozjímanie o láske a duchovnej ceste sv. Jozefa nás vyzýva, aby sme pochopili mieru celého bohatstva svojho poslania a vzoru, ktorým zostáva pre všetkých, ktorí chcú zasvätiť svoje bytie Kristovi, ako v kňazstve, tak aj v zasvätenom živote, alebo v rôznych formách laického nasadenia. Jozef totiž žil vo svetle tajomstva Vtelenia. Nielen v jeho fyzickej blízkosti, ale aj vo vnímavosti svojho srdca. Jozef nám odhaľuje tajomstvo ľudskosti, ktorá žije v prítomnosti tajomstva, ku ktorému sa otvára najkonkrétnejšími podrobnosťami svojej existencie. V ňom nie sú oddelené viera a konanie. Jeho viera rozhodujúcim spôsobom smeruje jeho skutky. Paradoxne koná tým, že prijíma svoju zodpovednosť, stojí bokom, aby nechal Bohu slobodu uskutočňovať jeho dielo bez toho, aby mu kládol prekážky. Jozef je „spravodlivým mužom“ (Mt 1,19), pretože jeho existencia je „prispôbena“ Božiemu slovu.

Život sv. Jozefa, ktorý prežil v poslušnosti Slovu, je výrečným znamením pre všetkých Ježišových učeníkov, ktorí túžia po jednote Cirkvi. Jeho príklad nás učí chápať, že úplným odovzdaním sa Bohu, sa človek stáva skutočným činiteľom plánu Boha, ktorý si praje zjednotiť všetkých ľudí v jednej rodine, jedinom zhromaždení, jedinej „Ecclesii“ - Cirkvi. Drahí priatelia, členovia iných kresťanských denominácií, toto hľadanie jednoty Kristových učeníkov je pre nás veľkou výzvou. Vedie nás predovšetkým k tomu, aby sme sa obrátili k osobe Krista a nechali sa Ním stále viac priťahovať. V ňom sme povolani rozpoznať sa ako bratia, deti rovnakého Otca. V tomto roku zasvätenom apoštolovi Pavlovi, veľkému

zvestovateľovi Ježiša Krista, apoštola národov, obráťme sa spoločne k nemu a počúvajme i poznávajme „vieru a pravdu“, v ktorých korenia dôvody jednoty Kristových učeníkov.

Na záver sa obráťme k Jozefovej snúbenici, Panne Márii, Kráľovnej apoštolov, pretože týmto menom ju vzývajú ako patrónku Kamerunu. Jej zverujem zasvätenie každého a každej z vás, vašu túžbu odpovedať stále vernejšie na povolanie, ktoré vám bolo dané a na poslanie, ktoré vám bolo zverené. Rovnako ju prosím o príhovor za vašu krásnu zem. Amen.

Zdroj: L. Osservatore Romano/ -Im-

Svätý Otec na stretnutí s moslimami: Budujme spoločne civilizáciu lásky

Pápež Benedikt XVI. pokračuje na svojej apoštolskej ceste afrického kontinentu. V Kamerune sa vo štvrtok stretol s moslimskou komunitou. Pri tejto príležitosti jej adresoval tieto slová.

„Moji drahí priatelia!

Som vďačný za túto príležitosť stretnúť sa so zástupcami moslimskej komunity v Kamerune. Vyjadrujem svoje srdečné poďakovanie pánu Amadou Bellovi za jeho milé slová, ktoré mi venoval. Naše stretnutie je jasným znakom túžby stretnúť sa so všetkými ľuďmi dobrej vôle – v Kamerune, cez Afriku a cez celú zemeľu – ako hľadať možnosti a usilovať sa, aby sa viera stala dôležitým článkom na ceste nášho vzájomného porozumenia kultúry a sveta a k mierumilovnému spoluživaniam všetkých členov ľudskej rodiny. Aktivity v Kamerune, ako aj organizácie Association Camerounaise pour le Dialogue Interreligieux nám ukazujú, ako takýto dialóg prehlbuje vzájomné porozumenie a pomáha pri rozvoji stabilného a správneho občianskeho usporiadania.

Kamerun je domovom pre tisícky kresťanov a moslimov, ktorí často žijú, pracujú a modlia sa blízko seba. Obaja veria v jedného, milosrdného Boha, ktorý v posledný deň príde súdiť ľudstvo. (cf. Lumen Gentium, 16). Spolu (rozumej kresťania a moslimovia) vydávajú svedectvo o základných rodinných hodnotách, občianskej zodpovednosti, úcty k Božiemu zákonu a oddaný záujem o chorých a trpiacich.

Utvárajúc život podľa týchto čností, učia mladých – kresťanov a moslimov nielen ako napomáhať plnému rozvoju ľudskej osobnosti, ale tiež ako vytvárať putá solidarity s ďalšími susedmi a prehlbovať spoločné dobro.

Moji priatelia, myslím si, že úlohou viery v súčasnosti zostáva celý potenciál ľudskeho zmyslu, ktorý je Božím darom. Viera v jedného Boha, vôbec neokypťu-

je našu schopnosť porozumieť si navzájom a pochopiť svet, ale naopak, rozširuje ju. Vôbec nás viera nestavia proti svetu, ale zveruje nám ho. Sme povolaní pomáhať druhým vidieť nepatrné cesty a tajomnú prítomnosť Boha vo svete, ktorý ho úžasne stvoril a ustavične sa o neho stará s nevýslovnou a nekonečnou láskou. Hoci jeho nekonečnú slávu nikdy nemôžeme pochopiť našimi ohraničenými zmyslami v tomto živote, rovnako však vnímame Jeho záblesky v kráse, ktorá nás obklopuje. Keď muži a ženy uznajú nádherný poriadok sveta a nádhery ľudskej dôstojnosti vo svojich myšliach, objavia to, čo je „rozumné – logické“, presahujúce ďaleko to, čo môžu matematici vypočítať, logicky usúdiť a vedeckými pokusmi dokázať. Vráťane dobra a prirodzenej príťažlivosti toho, kto sa riadi etickými princípmi, ktoré sú vlastné jazyku celého stvorenia.

Toto nahliadnutie nám našepkáva hľadať všetko to, čo je správne a pravdivé. Vystúpiť zo sféry nášho osobného záujmu a konať dobro aj pre druhých. Pravé, autentické náboženstvo takto rozširuje obzor ľudskeho porozumenia a stojí vierohodne na základoch akejkolvek ľudskej kultúry. Vyvracia všetky formy násilia a totality: nielen na základe princípov viery, ale tiež aj rozumu. Naozaj, viera a rozum sa vzájomne podporujú. Od okamihu, kedy je viera očistená a štrukturovaná rozumom, celý rozumový potenciál prichádza k svojej realizácii cez Zjavenie a vieru.

Preto povzbudzujem vás, moji drahí moslimskí priatelia, naplňte spoločnosť hodnotami ako ukazuje táto perspektíva a pozdvihnute ľudskú kultúru. Takto spoločne pracujeme na vybudovaní civilizácie lásky. Nech oduševnená spolupráca moslimov, katolíkov a iných kresťanov v Kamerune je signálom pre ostatné africké národy a obrovským potenciálom medzináboženského zväzku na ceste pokoja, spravodlivosti a spoločného dobra!

S týmito pocitmi, opäť vyjadrujem vďaku za túto príležitosť stretnúť sa s vami počas mojej návštevy Kamerunu. Ďakujem Všemohúcemu Bohu za jeho požehnanie, ktoré zoslal na vás a vašich obyvateľov a modlím sa, aby putá, ktoré spájajú kresťanov a moslimov v ich hlbokéj úcte k jednému Bohu pokračovali – rástli a silneli, a aby jasnejšie odrážali múdrosť Všemohúceho, ktorý osvecuje srdcia všetkých ľudí.” -ap-/snímka RV

Svätý Otec v homílii africkým veriacim: „Afrika sa môže stať kontinentom nádeje“

„Nech je pochválený Ježiš Kristus, ktorý nás dnes zjednotil na tomto štadióne, aby sme tak mohli hlbšie preniknúť do jeho života!“ – takto sa Svätý Otec prihovril dnes predpoludním veriacim na štadióne Ahmadou Ahidja v Yaoundé v homílii počas svätej omše pri príležitosti odovzdania pracovného dokumentu Instrumentum Laboris biskupom Kamerunu na II. Biskupskú synodu Afriky počas jeho apoštolskej cesty.

Potom sa Svätý Otec zamerl na dnešný deň, v ktorom Cirkev slávi sv. Jozefa, ženicha Panny Márie a zblahoželal všetkým nositeľom tohto mena a prosil sv. Jozefa, aby ich ochraňoval a viedol k Pánovi Ježišovi Kristovi po všetky dni ich života. „Vidíte, žiadame Pána, aby vždy uchovával Cirkev pod svojou ochranou a On to robí! – presne tak, ako Jozef ochraňoval svoju rodinu a staral sa v prvých rokoch o dieťaťko Ježiša“ – pokračoval Benedikt XVI. Potom citoval slová evanjelia „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku“ (Mt 1,24) a dodal, že presne to Jozef aj urobil. Potom si položil otázku, prečo by sv. Matúš poukazoval práve na túto dôveru k slovám prijatým poslom Božím ak nie preto, aby nás pozval k nasledovaniu tejto dôvery plnej lásky a pokračoval: „A vy, drahí otcovia a matky rodín, ktorí ma počúvate, máte dôveru v Boha, ktorý z vás robí otcov a maty jeho adoptívnych detí? Akceptujete to, aby s vami On mohol rátať v tom, že budete odovzdávať vašim deťom ľudské a duchovné hodnoty, ktoré ste získali a vďaka ktorým budú žiť v láske a rešpekte jeho svätého mena? V tejto dnešnej dobe, v ktorej sa toľko ľudí snaží o nastolenie kráľovstva peňazí opovrhujúc tými najubohejšími, musíte byť veľmi opatrní. Afrika a zvlášť Kamerun budú v nebezpečenstve ak neuznajú skutočného autora života! Bratia a sestry Kamerunu a Afriky, vy, ktorí ste od Boha získali mnohé ľudské kvality, starajte sa o vaše duše! Nenechajte sa okúzliť falošnou slávou a falošnými ideálmi. Verte, áno, vytrvajte v dôvere, že Boh, Otec a Syn a Duch Svätý, je jediný, ktorý vás miluje tak ako to očakávate, že je

jediný, ktorý vás môže uspokojiť, ktorý môže dať stabilitu vášmu životu. Kristus je jediná cesta života.“

Potom hovoril Svätý Otec o rodine, ktorá na africkom kontinente, podobne ako aj na iných kontinentoch zažíva ťažké obdobie, ktoré pomôže prekonať dôvera v Boha. Upozornil na mnohé hodnoty, ktoré sú dnes rozvrátené ako vzťahy medzi generáciami, ktoré sa podľa Benedikta XVI. zmenili tak, že už nechránia ako predtým šírenie dávnych vedomostí a zdedených múdrostí predkov. Hovoril tiež o kvalite rodinných zväzkov, o mladých generáciách, ktoré sa často bez skutočnej práce snažia pomôcť si tým, že sa uchýlia k pominuteľným a klamlivým „rajom“, ktoré nikdy nezabezpečia človeku skutočné hlboké a trvajúce šťastie. Často je aj obyvateľ Afriky – pokračoval Svätý Otec – nútený utiecť sám pred sebou a opustiť všetko to, čo tvorilo jeho vnútorné bohatstvo. „Opúšťa svoju zem, fyzicky aj morálne, nie ako Abrahám, aby odpovedal na Pánovo volanie, ale pre akési vnútorné vyhnanstvo, ktoré ho vzdáľuje od jeho samotného života, od jeho pokrvných bratov a sestier ako aj od samotného Boha“ – dodala hlava Katolíckej cirkvi. Potom Svätý Otec povedal: „Synovia a dcéry Afriky, nebojte sa veriť, dúfať a milovať, nebojte sa hlásať, že Ježiš je Cesta, Pravda a Život, že len Ním môžeme byť spasení. Sv. Pavol je autor, ktorého Duch Svätý daroval Cirkvi, aby bol „učiteľom pohanov vo viere a pravde“ (1 Tim 2, 7), keď nám hovorí, že Abrahám „proti nádeji v nádeji uveril, že sa stane otcom mnohých národov, podľa slova: „Také bude tvoje potomstvo.“ (Rim 4,18). „Protiv nádeji v nádeji uveril“ – nie je to úžasná definícia kresťana? Afrika je povoláná k nádeji cez vás a vo vás! S Ježišom Kristom, ktorý pošliapal africkú pôdu sa Afrika môže stať kontinentom nádeje. My všetci sme členmi národov, ktoré dal Boh ako potomstvo Abrahámovi. Každý a každá z nás, všetci sme milovaní Bohom, chcený Bohom, ktorý na všetkých nás myslí. Každý z nás má svoju úlohu, ktorú má zohrávať v Božom pláne, v pláne Boha, Otca, Syna a Ducha Svätého. Ak vás zasiahne sklúčenosť, myslite na vieru Jozefa, ak vás zasiahne nepokoj, myslite na nádej Jozefa, potomka Abraháma, ktorý proti nádeji v nádeji uveril, ak vás zastihne nepriateľstvo či nenávisť, myslite na lásku Jozefa, ktorý ako prvý človek objavil ľudskú tvár Boha v dieťati splodenom Duchom Svätým v lone Panny Márie. Dobrorečme Kristovi za to, že sa nám tak priblížil a vzdávajme mu vďaka za to, že nám dal Jozefa ako príklad a vzor lásky k Nemu.“

Potom Svätý Otec africký ľud ešte raz vyzval, aby sa nebál milovať Cirkev. K tomu im bude pomáhať Panna Mária a bude ich učiť nasledovať ich pastierov, milovať biskupov, kňazov, diakonov, katechetov a nasledovať ich učenie ako aj modliť sa podľa ich úmyslov. Tým, ktorí sú v manželstve odporučil Benedikt XVI. prihliadať k láske Jozefa, ktorú prechovával k Márii a Ježišovi. V závere dodal: „Chcel by som sa

ešte raz osobitne prihovoriť otcom rodín, keďže sv. Jozef je ich vzorom. Je to on, ktorý ich môže učiť tajomstvu ich vlastného otcovstva, on, ktorý sa staral o Syna Človeka. Tak isto každý otec získava od Boha svoje deti stvorené na Jeho obraz a podobu. Sv. Jozef bol ženichom Márie. Tak isto každý otec rodiny sa stretáva s tajomstvom ženy prostredníctvom svojej nevesty. Ako sv. Jozef, drahí otcovia rodín, rešpektujte aj vy a milujte vaše nevesty a veďte vaše deti, s láskou a skúsenosťou k Bohu.”

V závere pozdravil Benedikt XVI. ešte všetkých mladých, ktorých povzbudil v odvahe a k tomu, aby sa Kristovi nebáli venovať svoju lásku v kňazstve a v zasvätenom živote a všetkým povedal: „Boh vás miluje, nezabudne na vás a sv. Jozef vás ochráni! Vzývajte ho s dôverou.”

-sg-

Stretnutie Svätého Otca „so svetom utrpenia“

Prvým bodom štvrtkového poobedňajšieho programu Svätého Otca počas jeho apoštolskej návštevy Kamerunu bolo stretnutie „so svetom utrpenia“ v Národnom rehabilitačnom centre kardinála Paula Emilia Legera. Benedikt XVI. sa vo svojom príhovore obrátil na prítomných slovami: „Z tohto Centra, ktoré nesie meno kardinála Paula Emilia Legera, syna Kanady, ktorý prišiel medzi vás, aby liečil, nezabúdam na tých, ktorí v ich domoch, v nemocniciach, v odborných sanatóriách sú poznačení handicapom, či už fyzickým alebo duševným, a ani na tých, ktorí na svojom tele nosia znaky násilia a vojny. Myslím aj na všetkých chorých, osobitne tu v Afrike, na tých, ktorí sú obeťami chorôb ako sú Aids, malária či tuberkulóza. Dobré viem, aké veľké úsilie vyvíja Katolícka cirkev v zápase s týmito ťažkými neduhmi a zároveň povzbudzujem všetkých, aby napredovali v rozvíjaní tohto naliehavého diela s rozhodnosťou. Vám, ktorí ste skúšaní chorobou a utrpením, ako aj vašim rodinám by som rád sprostredkoval od Pána útechu a opäť vás uistil o mojej podpore, pričom by som vás rád pozval obrátiť sa na Krista a na Máriu, ktorú nám On dal za matku. Ona poznala utrpenie a nasledovala svojho syna po ceste na Kalváriu, zachovávajúc vo svojom srdci tú istú lásku, ktorú Ježiš priniesol všetkým ľuďom.

Od Zmŕtvychvstania až po dnešok sa mnohí tí, ktorí sa obrátili vo viere a v nádeji k Spasiteľovi stali svedkami, ktorí rozpoznávajú Jeho prítomnosť uprostred svojich skúšok. Otec milosrdenstva stále prijíma vo svojej dobrotivosti modlitbu toho, kto sa obracia na Neho. On odpovedá na naše volanie a na

našu modlitbu tak, ako On chce a kedy chce. Robí tak pre naše dobro a nie na základe našich želaní. Odpovedá nám rôznymi darmi, ktoré On ponúka ako milosť. Sústreďme svoj pohľad na Ukrižovaného – vo viere a v odvahe, pretože od Neho pochádza Život, útecha a úplné uzdravenie. Vieme, že hľadiet' na Toho, ktorý chce naše dobro a vie zotrieť slzy z našich očí, uvedomujúc, že opustiť jeho náruč je ako keď dieťa opustí náruč matky.

Svätí nám v tom ukazujú pekný príklad, ako žiť život absolútne zverený Bohu, nášmu Otcovi. Svätá Terézia z Avily, ktorá svoj kláštor zverila pod ochranu svätého Jozefa, sa v deň jeho sviatku uzdravila z jedného utrpenia. Svätá Terézia z Avily opakuje, že nikdy svätého Jozefa neprosila zbytočne a tiež to odporúča aj tým, ktorí si myslia, že nevedia ako sa treba modliť: „Nepochopím, ako by som nemohla nemyslieť na Kráľovnú Anjelov a na to všetko, čomu musela čeliť počas mladosti, keď Ježiš bol ešte dieťaťom, bez poďakovania sa sv. Jozefovi za jeho odovzdanie sa tejto službe, tak obetavej, s ktorou prišiel na pomoc jednému aj druhému. A kto zatiaľ nenašiel učiteľa v modlitbe, nech si zvolí tohto slávneho svätého ako majstra, ten nebude mať nikdy strach a viac sa nestráti.“ (Život, 6). Svätá Terézia videla vo svätom Jozefovi orodovníka nielen za uzdravenie tela, ale aj duše a majstra modlitby.

Zvoľme si ho teda aj my ako majstra modlitby. Nie však iba my, ktorí máme dobré zdravie, ale aj vy, drahí chorí, a všetky rodiny. Myslím špeciálne na vás, ktorí pracujete v nemocniciach, ako aj na všetkých tých, ktorí pracujú v zdravotníctve.

Spájam sa s tými, ktorí trpia a ktorým preukazujete vašu láskavosť a starostlivosť. Touto prácou vykonávate skutky milosrdenstva a lásky, ktorú Boh rozoznáva: „Bol som chorý a navštívili ste ma“ (Mt 25, 36). A vy, výskumníci a lekári, vám prináleží v tomto diele všetko to, čo je legitímne na zmiernenie bolesti, vám prináleží na prvom mieste chrániť každý život, ktorý je Božím darom. Chceme spolu s vami, vzdávať vďaku Pánovi za všetkých vás, ktorí sa odovzdávate do služby ľuďom, ktorí trpia. Povzbudzujem aj kňazov a tých, ktorí navštevujú chorých, aby v tejto angažovanosti sa v nemocničnej a domácej pastorácii im boli naďalej duchovnou oporou. Podľa Pánovho prisľúbenia, Boh vás spravodlivo odmení a odplatí vám to v nebi.

Prv než sa s vami osobne rozlúčim, chcel by som vás ubezpečiť o mojej srdečnej blízkosti a o mojej modlitbe. Rád by som tiež vyjadril túžbu, aby sa nikto z vás necítil osamotený. Je dôležité, aby každý človek, stvorený na Kristov obraz, sa stal bratom každému z jeho blízkych. Zverujem vás všetkých orodovaniu Panny Márie, našej Matky a svätého Jozefa. Kiež by nás Boh uschoopil, aby sme sa stávali jeden pre druhého nositeľmi milosrdenstva, nežnosti a lásky Boha, ktorý nech vás žehná!“

RV, -ls-

Príhovor Benedikta XVI. k členom Rady pre synodu biskupov Afriky

Vo štvrtok vo večerných hodinách sa pápež Benedikt XVI. stretol na apoštolskej nunciatúre s členmi špeciálnej Rady pre Afriku synody biskupov. Stretnutie sa nieslo v znamení príprav na II. generálne zasadnutie Biskupskej synody Afriky, ktoré sa uskutoční od 4. do 25. októbra 2009 vo Vatikáne. Svätý Otec sa im pri tejto príležitosti prihovoril slovami:

„Drahí kardináli, drahí bratia biskupi.

S veľkou radosťou vás všetkých pozdravujem tu v Afrike. Prvé zvláštne zhromaždenie biskupov pre Afriku bolo zvolané v roku 1994 mojím ctihodným predchodcom, Božím služobníkom Jánom Pavlom II, ako prejav jeho pastoračnej starostlivosti o tento kontinent, tak bohatý na nádej, ako aj na naliehavé ľudské, kultúrne a duchovné potreby. Dnes ráno som Afriku nazval „kontinentom nádeje“. Spomínam si s vďačnosťou na podpisovanie post-synodálnej apoštolskej exhortácie *Ecclesia in Africa*, tu na apoštolskej nunciatúre pred štrnástimi rokmi na sviatok Povýšenia svätého Kríža, 14. septembra 1995.

Moja vďaka patrí generálnemu sekretárovi synody biskupov Arcibiskupovi Nikolovi Eterovičovi za jeho slová, ktoré mi adresoval vo vašom mene, keď uviedol toto stretnutie na africkej pôde s vami, drahí členovia Zvláštnej rady pre Afriku. Celá Cirkev sa dnes pozerá na naše stretnutie v očakávaní Druhého zvláštneho zhromaždenia synody biskupov pre Afriku, ktoré, ak Boh dá, budeme konať budúci október na tému: „Cirkev v Afrike v službe zmierenia, spravodlivosti a pokoja: „Vy ste soľ zeme... vy ste svetlo sveta“ (Mt 5:13-14).

Úprimne ďakujem kardinálom, arcibiskupom a biskupom, ktorí sú členmi Zvláštnej rady pre Afriku za ich odbornú spoluprácu pri náčrte *Lineamenta* a *Instrumentum Laboris* (prípravné podklady pre synodu, pozn. prekl.) Som vám vďačný, drahí bratia v biskupskej službe, že ste vo svojich príspevkoch prezentovali mnoho dôležitých aspektov súčasnej cirkevnej a sociálnej situácie vo vlastných krajinách a v danom regióne. Týmto spôsobom ste zvýraznili veľký dynamizmus Cirkvi v Afrike, no pripomenuli ste aj výzvy, ktoré synoda musí preskúmať, aby rast Cirkvi v Afrike nebol iba kvantitatívny, ale aj kvalitatívny.

Drahí priatelia, na úvod môjho príhovoru pokladám za dôležité zdôrazniť, že váš kontinent bol požehnaný samotným Pánom Ježišom. Na úsvite jeho pozemského života, smutné okolnosti ho zaviedli na africkú pôdu. Boh si vybral váš kontinent, aby sa stal miestom prebývania jeho Syna. V Ježišovi sa Boh priblížil k všetkým mužom

a ženám, to samozrejme, avšak zvláštnym spôsobom k mužom a ženám Afriky. Afrika je miesto, kde bol Boží syn odchovaný, kde mu bolo poskytnuté útočisko. V Ježišovi pred dvetisíc rokmi sám Boh priniesol svetlo a soľ do Afriky. Od tohto času je semienko jeho prítomnosti hlboko vnorené v srdciach tohto drahého kontinentu a pomaly dozrieva, na pozadí i v rámci udalostí ľudskej histórie. Ako ovocie Ježišovho príchodu, ktorý svojou prítomnosťou Afriku požehnal, ona dostala zvláštne povolanie poznať Krista. Nech sú Afričania na toto hrdí!

Meditujúc a vnikajúc hlbšie do duchovného a teologického pochopenia tejto prvej fázy kenózy, Afrika nájde silu čeliť niekedy tak ťažkej každodennej existencii, objaví veľké priestory viery a nádeje, ktoré jej pomôžu rásť v Bohu.

Hlboký zväzok, ktorý existuje medzi Afrikou a kresťanstvom od samého začiatku, môžeme

ilustrovať pripomenutím si niektorých významných okamihov z kresťanskej histórie tohto kontinentu.

Podľa ctihodnej patristickej tradície, evanjelista sv. Marek, ktorý „spísal to, čo svätý Peter kázal“ (*Irenaeus, Adversus Haereses III, I, 1*), prišiel do Alexandrie dať nový život semienku zasadenému Pánom. Tento evanjelista svedčil v Afrike o smrti Božieho syna na kríži – poslednom okamihu kenózy – a o jeho zvrchovanom povýšení, aby „každý jazyk vyznával, že Ježiš Kristus je Pán, na slávu Boha Otca“ (*Fil 2, 11*). Dobrá novina o príchode Božieho kráľovstva sa rýchlo rozšírila po severnej Afrike, kde vzbudila význačných mučeníkov a svätcov a dala svetu vynikajúcich teológov.

Kresťanstvo vytrvalo takmer celé tisícročie v severovýchodnej časti vášho kontinentu, potom ako bolo podrobené skúškam viacerými historickými premenami. S príchodom Európanov hľadajúcich cestu do Indie v 15. a 16. storočí, stretli sa s Kristom aj národy žijúce na juh od Sahary. Pobrežné národy boli pokrstené ako prvé. V devätnástom a dvadsiatom storočí, sub-saharská časť Afriky zažila príchod misionárov, mužov a žien z celého Západu, z Latinskej Ameriky, ba aj z Ázie. Chcem vzdať úctu štedrosti ich bezpodmienečnej odpovede na Božie volanie a ich vášnivému apoštolskému zaničeniu. Tu by som rád spomenul aj afrických katechétoch, neoddeliteľných spoločníkoch misionárov pri ich evanjelizácii. Boh pripravil srdcia viacerých afrických laikov, mužov a žien, mladých aj starých, na prijatie jeho darov a odovzdanie svetla jeho slova ich bratom a sestram. Laici medzi laikmi boli schopní nájsť v pôvodných jazykoch slová o Bohu, ktoré sa dotkli srdca ich bratov a sestier. Dokázali sa

podeliť o chuť soli zeme a odovzdať žiaru svetla sviatostí, ktoré ohlasovali. Sprevádzali rodiny v ich duchovnom raste, povzbudzovali kňazské a rehoľné povolania, slúžili ako spojenie medzi spoločnosťami a kňazmi i biskupmi. Celkom prirodzene uskutočnili úspešnú inkultúraciu, ktorá priniesla obdivuhodné ovocie (por. Mk 4,20). Katechéti umožnili ich „svetlu svietiť pred ľuďmi“ (por. Mt 5,16), pretože vidiac dobro, ktoré vykonali, celé národy vzdávali slávu nášmu Otcovi na nebesiach. Toto bol príklad Afričanov evanjelizujúcich druhých Afričanov. Spomínajúc na ich slávnú pamiatku, pozdravujem a povzbudzujem ich dôstojných nástupcov, ktorí dnes pracujú s rovnakou nesebeckosťou, s rovnakou apoštolskou odvahou a s rovnakou vierou ako ich predchodcovia. Nech ich Boh štedro požehná! Počas tohto obdobia bola Afrika požehnaná mnohými svätcami. Uspokojím sa so spomenutím ugandských mučeníkov, veľkých misionárov ako Anne-Marie Javouhey a Daniele Comboni, tiež sestra Anuarite Nengapeta a katechéta Isidore Bakanja, nezabúdajúc na skromnú Josephine Bakhita.

Nachádzame sa práve v historickom okamihu, ktorý z občianskeho hľadiska pripomína opätovné získanie nezávislosti a z hľadiska cirkevného života Druhý vatikánsky koncil. V tomto období Cirkev v Afrike napomáhala a sprevádzala budovanie nových národných identít a zároveň sa snažila vlastnými spôsobmi interpretovať identitu Kristovu. Ako rástol počet hierarchie z radov Afričanov, od čias biskupských svätení pápeža Pia XII, rástla rýchlo aj teologická reflexia. Bolo by dobré, aby vaši teológovia pokračovali v skúmaní hĺbok trojičného tajomstva a jeho významu pre každodenný africký život. Toto storočie snáď s Božou milosťou na vašom kontinente prinesie znovuzrodenie prestížnej Alexandrijskej školy, i keď určite v odlišnej a novej forme. Prečo by sme nemohli dúfať, že Afričania a univerzálna Cirkev z nej dostanú veľkých teológov a duchovných vodcov schopných prispieť k posväteniu tých, čo bývajú na tomto kontinente a aj v celej Cirkvi? Prvé zvláštne zhromaždenie synody biskupov pomohlo naznačiť smery, ktorými sa treba vybrať, a mimo iné vyzdvihlo aj potrebu hlbšie oceniť a stelesniť tajomstvo Cirkvi ako rodiny.

Teraz by som rád poukázal na niekoľko myšlienok zo špecifickej témy Druhého zvláštneho zhromaždenia synody biskupov pre Afriku, konkrétne na zmierenie, spravodlivosť a pokoj.

Podľa Druhého vatikánskeho ekumenického koncilu „Cirkev je v Kristovi akoby sviatosťou čiže znakom a prostriedkom dôverného spojenia s Bohom a jednoty celého ľudského pokolenia“ (Lumen Gentium, 1). Aby dobre uskutočnila svoje poslanie, Cirkev musí byť spoločenstvom osôb zmierených s Bohom a medzi sebou navzájom. Takto môže ohlasovať dobrú zvesť o zmierení súčasnej spoločnosti, ktorá, bohužiaľ, na mnohých miestach prežíva konflikty, skutky násilia, vojny a nenávisť. Váš kontinent nebol uchránený a je stále dejiskom vážnych tragédií, ktoré volajú po skutočnom zmierení medzi národmi, etnickými skupinami a jednotlivcami.

Pre nás kresťanov je toto zmierenie zakorenené v milosrdnej láske Boha Otca a dosiahnuť ho možno prostredníctvom osoby Ježiša Krista, ktorý v Duchu Svätom ponúkol milosť zmierenia všetkým. Jeho dôsledky sa potom ukážu v spravodlivosti a pokoji, ktoré sú nevyhnutné pre budovanie lepšieho sveta.

Vskutku, čo je dramatickejšie v dnešnom socio-politickom a ekonomickom kontexte afrického kontinentu, než divoké konflikty medzi etnickými skupinami alebo národmi spojenými bratstvom? A ak synoda v roku 1994 nástojila na Cirkvi ako Božej rodine, čím môže tohtoročná synoda prispieť k budovaniu Afriky, smädnej po zmierení a hľadajúcej spravodlivosť a pokoj? Lokálne alebo regionálne vojny, masakry a genocídy, ktoré sa rozmohli po kontinente, nás musia osobitným spôsobom vyzývať: ak je pravdou, že v Ježišovi Kristovi patrime do jednej rodiny a zdieľame ten istý život – pretože v našich žilách koluje krv samotného Krista, ktorý nás urobili deťmi Božimi, členmi Božej rodiny – tak už nesmie pokračovať nenávisť, nespravodlivosť a krvavá vojna.

Vidiac rast násilia a objavovanie sa sebeckva v Afrike, kardinál Bernardin Gantin v blahej pamäti v roku 1988 volal po teológii bratstva ako odpovedi na naliehavé prosby chudobných a malých (L'Osservatore Romano, francúzske vydanie, 12. apríl 1988, str. 4-5). Azda mal na mysli slová afrického Laktancia, napísané na sklonku štvrtého storočia: „Prvou povinnosťou spravodlivosti je rozpoznať druhých ako bratov a sestry. Naozaj, ak nás stvoril ten istý Boh a dal nám život rovnakým spôsobom, z pohľadu spravodlivosti a večného života sme teda spojení putami bratstva: ktokoľvek toto spojenie neuznáva, je nespravodlivý“ (Divine Institutions 54, 4-5: S.C. 335, str. 210). Cirkev, ako Božia rodina v Afrike, sa rozhodla preferovať chudobných už na Prvom zvláštnom zhromaždení synody biskupov. Týmto spôsobom ukázala, že situácia dehumanizácie a útlaku, ktorá postihuje africké národy, nie je nezvratiteľná; naopak, Cirkev predložila všetkým výzvu: výzvu obrátenia, svätosti a integrity.

Syn, skrze ktorého k nám Boh hovorí, je sám Slovom, ktoré sa stalo človekom. Toto bolo obsahom diskusií na nedávnom dvanástom Všeobecnom riadnom zhromaždení synody biskupov. Keďže sa stalo človekom, toto slovo je na počiatku všetkého, čím sme a všetkého, čo robíme; je základom každého života. Teda práve na základe tohto Slova musíme budovať africké tradície, opravovať a zdokonaľovať ich pojem života, človeka a rodiny. Ježiš Kristus, Slovo života, je zdrojom a naplnením našich životov, pretože Pán Ježiš je jediný prostredník a spasiteľ.

Je naliehavé, aby sa kresťanské spoločenstvá stávali čoraz viac miestami hlbokého načúvania Božiemu slovu a meditatívneho čítania Svätého písma. Práve cez takého meditatívne a spoločné čítanie v Cirkvi každý kresťan stretáva vzkrieseného Krista, ktorý k nemu hovorí a ponúka mu obnovenú nádej v plnosť života, ktorý dáva svetu.

Čo sa týka Eucharistie, ona skutočne sprítomňuje

Pána v dejinách. Skrze skutočnosť jeho Tela a Krvi, celý Kristus sa podstatne sprítomňuje v našich životoch. Je s nami stále, až do konca čias (por. Mt 28,20) a posila nás do nášho každodenného života, aby sme ho naplnili jeho prítomnosťou. V Eucharistii sa jasne ukazuje, že náš život je vzťahom spoločenstva s Bohom, s našimi bratmi a sestrami a s celým stvorením. Eucharistia je zdrojom jednoty zmierenej v pokoji.

Slovo života a chlieb života ponúkajú svetlo a výživu ako liek a potravu pre našu cestu vo vernosti k Učiteľovi a Pastierovi našich duší, aby Cirkev v Afrike mohla vykonávať službu zmierenia, spravodlivosti a pokoja, v zhode s programom života, ktorý nám dal Pán: „Vy ste soľ zeme... vy ste svetlo sveta“ (Mt 5,13-14). Ak tým naozaj majú byť, musia veriaci podstúpiť obrátenie a nasledovať Ježiša Krista; musia sa stať jeho učeníkmi, aby mohli svedčiť o jeho zachraňujúcej moci. Počas svojho pozemského života bol Ježiš „mocný v čine i reči“ (Lk 24,19). Vo svojom vzkriesení si podriadil každú autoritu a moc (por. Kol 2,15), každú silu zla, aby oslobodil tých, ktorí sú pokrstení v jeho mene. „Túto slobodu nám vydobyl Kristus“ (Gal 5,1). Kresťanské povolanie znamená nechať sa oslobodiť Ježišom Kristom. On premohol hriech a smrť a ponúka nám plnosť života. V Ježišovi Kristovi už niet viac Žida ani Gréka, niet muža ani ženy (por. Gal 3,28). Vo svojom tele zmieril všetky národy. V sile Ducha Svätého nalieham na každého: „Zmierite sa s Bohom!“ (2 Kor 5, 20). Nijaká etnická alebo kultúrna rozdielnosť, nijaký rozdiel v rase, pohlaví alebo náboženstve sa nesmie stať príčinou zvydy medzi vami. Vy všetci ste deťmi jedného Boha, nášho Otca, ktorý je v nebi. S týmto presvedčením bude možné budovať spravodlivejšiu a pokojnú Afriku, Afriku hodnú legitímnych očakávaní všetkých jej detí.

Na záver vás pozývam prikočiť spolu s veriacimi k príprave synody recitovaním modlitby, ktorá sa nachádza na konci Instrumentum Laboris a ktorú som vám predstavil dnes ráno: modlitby za úspešné výsledky synodálneho zhromaždenia. Spoločne sa, bratia moji, modlime:

„Svätá Mária, Matka Božia, ochrankyňa Afriky, ty si dala svetu skutočné svetlo, Ježiša Krista. Poslušnosťou Otcovi a milosťou Ducha Svätého dala si nám zdroj nášho zmierenia a našej radosti.

Matka nežnosti a múdrosti, ukáž nám Ježiša, tvojho Syna a Syna Božieho, pomôž nám na našej ceste k obráteniu, aby nás Ježiš mohol osvietiť svojho slávou vo všetkých okolnostiach nášho osobného, rodinného a spoločenského života.

Matka plná milosti a spravodlivosti, tvojou poslušnosťou Duchu Utešiteľovi, vypros nám milosť byť svedkami Vzkrieseného Pána, aby sme sa mohli stať čoraz viac soľou zeme a svetlom sveta.

Matka ustavičnej pomoci, tvojmu materskému príhovoru zverujeme prípravu a výsledky Druhej synody pre Afriku. Kráľovná pokoja, oroduj za nás. Naša Pani Afriky, pros za nás!“

Preložil Martin Kramara

Príhovor Benedikta XVI. pri rozlúčke na letisku v Kamerune

Svätý Otec v piatok opustil Kamerun a pokračuje na svojej XI. apoštolskej ceste v Angole. S veriacimi, ale aj zástupcami duchovného a politického života Kamerunu sa rozlúčil predpoludním na letisku v Yaoundé. Poďakoval sa im za srdečné prijatie. Ako ďalej pápež Benedikt XVI. dodal „teplo afrického slnka našlo odraz v teple vašej pohostinnosti, ktorú ste mi ponúkli. Ďakujem pánu prezidentovi ako i členom vlády za ich srdečné prijatie. Ďakujem aj mojím spolubratom v biskupskej službe, ako aj všetkým veriacim katolíkom, ktorí počas týchto dní, ktoré sme spoločne prežili pri slávení liturgií, nám dali príklad tak pôsobivého, radostného a živého prežívania liturgie.

Teším sa tiež, že členovia aj z iných cirkevných komunít sa zúčastnili na niektorých našich zhromaždeniach. Chcel by som veľmi oceniť prácu predstaviteľov štátu, ktorú urobili pre zabezpečenie pokojného priebehu mojej návštevy. Ale predovšetkým sa chcem poďakovať všetkým tým, ktorí sa neprestajne modlili počas tejto apoštolskej návštevy, a tak mohli priniesť ovocie pre život Cirkvi v Afrike. Vyzývam vás modliť sa, aby II. synoda biskupov Afriky – nech je časom milosti pre Cirkev celého kontinentu, časom obnovy a novej angažovanosti v misiách prinášajúcich evanjeliové posolstvo záchrany v tomto rozbitom svete. Mnohé udalosti, ktoré som tu zažil, mi zostanú hlboko zapísané v pamäti. V centre kardinála Légera, bolo veľmi dojemné pozorovať starostlivosť o chorých a ľudí bez prístrešia. Tento súcit, ktorý mal aj Kristus, je istým znamením nádeje pre budúcnosť Cirkvi a pre budúcnosť Afriky.

Moje stretnutie s členmi moslimskej komunity, tu v Kamerune je ďalším dôležitým okamihom, ktorý si nesiem so sebou. Zatiaľ pokračujeme na ceste k väčšiemu vzájomnému porozumeniu a prosím, aby sme ste rástli tiež vo vzájomnom rešpekte a úcte a upevnili tak naše rozhodnutie spolupracovať na posolstve o dôstojnosti človeka – ako osobe darovanej Bohom. Práve toto posolstvo potrebuje sekularizovaný svet tak veľmi počuť.

Hlavným dôvodom, pre ktorý som prišiel do Kamerunu, bolo samozrejme, navštíviť toto katolícke spoločenstvo. Bola to pre mňa veľká radosť, sláviť s bratmi biskupmi liturgiu. Prišiel som sem preto, aby som sa s vami zdieľal historický moment – vyhlásenie Instrumentum laboris, dokument II. synody biskupov Afriky.

Toto je, pravdu povediac, moment veľkej nádeje pre Afriku, ako aj pre celý svet. Ľud Kamerunu je vyzvaný uchopiť dôležitosť tohto momentu, ktorý vám Pán dal! Odpovedajte na toto volanie, ktoré si vyžaduje priniesť zmierenie, uzdravenie a pokoj do vašich komunít a do vašej spoločnosti! Pracujte na odstránení nespravodlivosti, chudoby a hladu, nech ho kdekoľvek nachádzate! Boh žehná túto vašu nádhernú krajinu, „Afriku v miniatúre“, krajinu prisľúbení, krajinu slávy. Boh nech žehná všetkých vás!“

-mp, ap -

Medzinárodné stretnutie univerzitných študentov v rámci Roka sv. Pavla

Taliansko (14. marca, RV) – Vo štvrtok sa v Ríme začalo Medzinárodné stretnutie univerzitných študentov v rámci jubilejného Roka sv. Pavla, ktoré organizuje Kongregácia pre katolícku výchovu spolu s Pápežskou radou pre kultúru a Úradom pre univerzitnú pastoračiu pri Rímskom vikariáte. Mottom pre toto stretnutie sú slová sv. Pavla na Aeropágu v Aténach: „Čo teda uctieвате, hoci to nepoznáte, to vám ja zvestujem“.

O ciele a význame tohto podujatia sa pre Vatikánsky rozhlas vyjadril riaditeľ Úradu pre univerzitnú pastoračiu pri Rímskom vikariáte Mons. Lorenzo Leuzzi: „Je to udalosť, ktorá má za cieľ predovšetkým oživenie univerzitnej pastoraácie vo všetkých lokálnych cirkvách vo svete. Ide o dialóg medzi Cirkvou a univerzitami, ktorý by sa mal nie iba posilniť, ale predovšetkým nájsť nové cesty pre prinesenie významných príspevkov do dnešnej spoločnosti, tak ako to uviedol viackrát pápež Benedikt XVI.“ Na otázku, či univerzitní študenti dokážu prijať túto výzvu a uskutočňovať ju Mons. Leuzzi dodal: „Verím, že je to veľká výzva. Je to veľká téma nádeje, pretože ak človek nechce zostať v strachu, musí potom zmeniť svoje konkrétne konanie, ktoré je potrebné aby sa uskutočnilo na základe úprimného intelektuálneho hľadania.“ Medzinárodné stretnutie univerzitných študentov vyvrcholí 15. marca sv. omšou v Bazilike sv. Pavla.

-mp-

Medzinárodné univerzitné fórum v Ríme a perspektívy univerzitnej pastoraácie v Afrike

Taliansko (17. marca, RV) – V univerzitných priestoroch v rámci Medzinárodného univerzitného fóra pod názvom: „Evanjelium, kultúra a kultúry“, ktoré sa konalo od 12. do 15. marca v Ríme, boli dôležitým povzbudením úvahy nad aktuálnym dialógom medzi evanjeliom a kultúrou, ako aj nové výzvy univerzitnej pastoraácie vo svete.

Predstavitelia univerzitného afrického sveta venovali jedno zasadanie špeciálne Afrike, ktoré pripadlo na 14. marca. Stretnutiu predsedal Julious Amioba Okojie z Národnej komisie univerzít Abuji, v Nigérii.

Diskutovalo sa o univerzitnej pastoraácii a o vzťahoch medzi evanjeliom, vedou a technológiou. Diskusia sa venovala v prvom rade úlohe univerzitného kaplána, ako aj pravidiel, ktoré musí sledovať a odovzdávať, a súčasne prevádzať do každodenného života.

Jacques Simporté, profesor Univerzity sv. Tomáša

Akvinského v Burkina Faso, sa vo svojom príspevku vyjadril, že na afrických univerzitách sú kultúrne konflikty, a stále hľadanie identity. Ako dodáva: „Homo erectus sa narodil v Afrike, na kontinente, ktorý je mozaikou ľudí, etník a civilizácií“. Preto je podľa neho dôležité, medzi výzvami a perspektívami ako sú „pravda, poctivosť, filantropia, rešpektovanie života, a dobré riadenie štátu“, angažovanie kaplána v „hlásaní kresťanskej viery, jej dávanie do súladu s evanjeliom a kultúrou pre nový humanizmus“, ako dodáva profesor Simporté, „aby sa tak univerzitný priestor stával aj „miestom povýšenia povolania.“

Ďalej sa riešili aj všeobecné problémy ako chudoba a choroby, potom otázky týkajúce sa sociálnej a politickej premeny, za prítomnosti silnej rasovej diskriminácie.

Na záver vyzdvihla Nigérijčanka Odile Tchangmenaová, že v Afrike je jedným z problémov aj miešanie kultúr na kontinente a domnieva sa, že by sa malo viac investovať do mladých, pretože „africká laická mládež môže priniesť poznanie, ku ktorému by inak nedospeli.“

-mp-

Pôstna kázeň pátra Cantalamessa: „Evolúcia vo svetle sv. Pavla“

Vatikán (14. marec, RV) – „Evolúcia, presvedčenie o účelnosti sveta, a činnosť Ducha Svätého v stvorení“ - to sú témy, ktorých sa dotkol pápežský kazateľ Raniero Cantalamessa vo svojej prvej pôstnej kázni, ktorú predniesol Svätému Otcovi a Rímskej kúrii v Kaplnke Redemptoris Mater vo Vatikáne.

Pápežský kazateľ vychádza zo slov sv. Pavla z Listu Rimanom: „celé stvorenie spoločne vzdychá a zvijsa sa v pôrodných bolestiach až doteraz“ (Rim 8, 22), ktoré potom rozvíja vo svetle evolučných teórií. Pre sv. Pavla „Boh je počiatkom a zavŕšením histórie sveta“, ktorý tajomne, prostredníctvom Ducha Svätého neustále pôsobí v stvorení, zdokonaľuje ho a napomáha k rozvoju od chaosu k poriadku: „Duch Svätý je ten, ktorý každého z nás učí prechodu od chaosu k vesmíru: čiže z neporiadku, z rozpakov a zúfalstva, do poriadku, jednoty a krásy. Táto krása spočíva v bytí zhodnom s Božou vôľou a v obraze Krista, od prechodu starého človeka k novému človeku... My sa rodíme „starými ľuďmi“ a musíme sa stávať „novými ľuďmi“. Celý náš život nie iba obdobie dospievania, ale je tiež „evolučným vekom“! Podľa evanjelia, deťmi sa nerodíme, ale sa stávame!... A Pôstne obdobie je práve ideálnym časom pre aplikovanie tohto omladenia... Duch Svätý je dušou tohto obnovenia a omladenia“, dodal pápežský kazateľ Raniero Cantalamessa vo svojej prvej pôstnej kázni.

-mp-

Rok 2010 bude Rokom kňazov

Pri príležitosti 150. výročia smrti svätého farára z Arsu, Jána Máriu Vianneya, Svätý Otec oznámil, že od 19. júna 2009, do 19. júna 2010 sa uskutoční Rok kňazov, ktorého téma znie: „Kristova vernosť, kňazská vernosť“.

Svätý Otec otvorí rok slávnostnými večerami 19. júna, na slávnosť Najsvätejšieho srdca Ježišovho a Deň kňazského zasvätenia, na ktorých bude aj relikvia farára z Arsu, ktorú prinesie biskup diecézy Belley-Ars. Rok uzavrie Svätý Otec 19. júna 2010 účasťou na Svetovom stretnutí kňazov na Námestí sv. Petra.

Počas tohto Jubilejného roku Benedikt XVI. vyhlási sv. Jána Máriu Vianneya za „Patróna všetkých kňazov sveta“. Okrem iného bude publikované „Direktórium pre spovedníkov a špirituálov“ spolu so zbierkou textov Svätého Otca na základné témy kňazského života a poslania v dnešnej dobe.

Kongregácia pre klérus, v zhode s diecéznymi biskupmi a predstavenými rehoľných inštitútov, bude koordinovať a podporovať rôzne duchovné a pastoračné iniciatívy, ktoré budú zamerané na pochopenie dôležitosti úlohy a poslania kňaza v Cirkvi a v súčasnej spoločnosti, ako aj potreby posilniť stálu formáciu kňazov spoločne s formáciou seminaristov. *Bollettino Ufficiale Santa Sede*

Katolícka liga pre náboženské a občianske práva: Prezervatívy nezabránia rozširovaniu AIDS

USA (19. marca, RV) – „Používanie prezervatívov nezabráni ďalšiemu šíreniu AIDS.“ Vyhlásila to Katolícka liga pre náboženské a občianske práva. Jej stanovisko je reakciou na mediálne útoky voči pápežovi Benediktovi XVI. Svätý Otec totiž počas svojho letu do Kameru povedal, že problém AIDS „nevyrieši distribúcia prezervatívov, ale naopak, iba sa zvýši.“

Katolícka liga pre náboženské a občianske práva sa opiera o výsledky Harvardského centra pre štúdium populácie a rastu. Publikoval ich riaditeľ Projektu výskumu ochrany pred aids, doktor Edward C. Green. Podľa jeho minuloročných výskumov, „zníženie počtu ľudí nakazených vírusom HIV zaznamenali africké krajiny, v ktorých počas roka, nemali muži a ženy viac ako jedného sexuálneho partnera. Práve partnerskú vernosť podporujú naše programy.“

Doktor Edward C. Green ďalej objasňuje. „Krajiny, ktoré zaznamenali pokles HIV súvisel aj s nárastom používania prezervatívov. Ale v každej krajine na celom svete, v ktorej sa znížil počet HIV nakazených ľudí súvisel so zvýšenou sexuálnou vernosťou a zvyčajne aj s úplnou sexuálnou zdržanlivosťou.“

Prezident Katolíckej ligy pre ľudské a občianske

práva Bill Donohue zároveň dodal. „Ten, kto si myslí, že distribúcia prezervatívov, vzdelávanie alebo výskum vyriešia problém, ktorý je predovšetkým otázkou nerozvážneho správania sa, je hlupák. A nie iba on, ale tiež ďalšie osoby, ktoré na celý problém ironicky upozorňujú a zabávajú sa na tých, ktorí skutočne pracujú.“

Bill Donohue tiež pripomenul, že je to práve Katolícka cirkev, ktorá stojí v popredí takýchto programov. „Spolupracuje s nemocnicami a s lekáorskými centrami pre AIDS viac, než akákoľvek súkromná inštitúcia na svete.“ **-ap-**

Austrálsky kardinál George Pell: Sekularizmus sa stáva totalitou

Veľká Británia (13. marca, RV/Zenit) – Moderný liberalizmus má silné totalitné sklony. Vyhlásil to arcibiskup Sydney na konferencii v Oxforde. Kardinál George Pell poukázal najmä na intoleranciu v dvoch oblastiach: islamská a prohomosexuálna intolerancia. (Kardinál v tejto súvislosti poukázal na udalosť z novembra 2008, keď štát Kalifornia zakázal homosexuálne manželstvá. Všetci tí, ktorí túto legislatívu podporili sa neskôr stali obeťami prohomosexuálnych represálií. Náboženským skupinám, obchodníkom a jednotlivcom sa vyhrážali smrťou a výpoveďami z práce.) „Moderný liberalizmus má silné totalitné prvky... Kresťania musia znovu objaviť schopnosť ako ukázať druhým ľuďom, že existujú aj iné spôsoby ako žiť život a vybudovať lepšiu spoločnosť... Veriaci preto musia znovu objaviť sebadôveru a odvahu,“ dodal kardinál George Pell.

Arcibiskup z austrálskeho Sydney tiež povedal: „Súčasná svetská a náboženská intolerancia potrebuje byť konfrontovaná pravidelne a verejne. Veriaci musia odpovedať na výzvy klamstiev, podvodu, ktoré sú v mnohých častiach Európy... Toto je jedna z rozhodujúcich úloh kresťanov v 21. storočí.“ **-ap-**

Menej ľudí sa hlási ku kresťanstvu

USA (16. marca, RV/AsiaNews) – V USA sa hlási menej ľudí ku kresťanstvu, ako to bolo v minulosti. S týmito výsledkami prišla americká agentúra The American religious identification survey. Podľa agentúry (ARIS) sa v deväťdesiatych rokoch hlásilo v USA ku kresťanstvu 86,2% ľudí. V súčasnosti je to 76%. Agentúra realizovala výskum medzi februárom a novembrom minulého roka na vzorke viac ako 54 tisíc respondentov.

Podľa údajov zvýšil sa počet tých, ktorí sa nehlásia k žiadnemu náboženstvu. Zatiaľ, čo v roku 1990 to bolo 8,2%, vlni sa tento počet zvýšil až na 15%. **-ap-**

62. Plenárne zasadanie KBS

V dňoch 16. a 17. marca 2009 sa v penzióne Zornička na Donovaloch uskutočnilo 62. plenárne zasadanie KBS. Zúčastnilo sa ho 17 biskupov. Ospravedlnil sa pomocný biskup Košickej arcidiecézy Mons. Bernard Bober. Počas rokovania bol prítomný i apoštolský nuncijs v SR Mons. Mario Giordana.

V úvodnom duchovnom príhovore arcibiskup Mons. Alojz Tkáč predniesol úvahu na tému „Ty si Peter- Skala, a na tejto skale postavím svoju Cirkev.“

Základnou myšlienkou zamyslenia bola vernosť Petrovmu nástupcovi- Svätému Otcovi. Túto vernosť treba podľa slov arcibiskupa pestovať v sebe i vo veriacich a podporovať ju modlitbou.

Prítomných biskupov pozdravil aj apoštolský nuncijs na Slovensku Mons. Mario Giordana. Vo svojom príhovore sa zamerl na dva body. Prvým bolo „Sentire cum Ecclesia“, teda cítenie s Cirkvou. Zamerl sa na posledné udalosti spojené s mediálnymi útokmi na Svätého otca. Druhým bodom bola téma „Ohlasovať Krista láskou“. Pre katechézu, teda ohlasovanie Božieho Slova, je podľa nuncia tou najlepšou metódou láskou.

Na programe zasadania bol návrh tém pre pripravované riadne generálne zhromaždenie Synody biskupov. Každá z biskupských konferencií navrhuje tri témy. KBS navrhla: 1. Kultúra života voči kultúre smrti 2. Farnosť ako základná bunka duchovného a náboženského života 3. Úloha a poslanie východných cirkví /v kontexte ekumenizmu s pravoslávnu cirkvou/.

Biskupi si vypočuli správu o činnosti jednotlivých komisií a rád KBS za rok 2008. KBS má 4 komisie a 18 rád. Novým členom Komisie pre katechizáciu a školstvo sa namiesto odchádzajúceho biskupa Mons. Eduarda Kojnoka stal Mons. František Rábek.

Biskupi posúdili i štatút trvalého diakonátu. KBS odobrila štatút z roku 1992 s prenesením väčšieho ťažiska na osobnú zrelosť kandidáta trvalého diakonátu. Vek slobodného kandidáta je stanovený na 35 rokov a ženatého na 40 rokov s tým, že musí byť aspoň 10 rokov ženatý.

Na programe zasadania bola i správa o situácii v Sudáne a o projektoch združenia SAVIO. Správu predniesli Don Daniel Pravda, SDB a Don George Madathett, SDB. Združenie SAVIO je mimovládna organizácia, ktorá v súčasnosti podporuje revitalizáciu občianskeho i náboženského života v Južnom Sudáne. Don George prišiel poprosiť KBS o pomoc pri budovaní cirkevných objektov. Poprosili o duchovnú a materiálnu pomoc.

Členovia KBS sa oboznámili s aktivitami Konferencie vyšších rehoľných predstavených /KVRP/ na Slovensku. Nový predseda KVRP Don Karol Maník, SDB zastupuje 3000 zasvätených osôb- 2150 žien a 850 mužov. Don

Maník poďakoval za spoluprácu diecéz s rehoľami, ktorá sa odzrkadľuje najmä v organizovaní Dňa zasväteného života /2. februára- Sviatok Obetovania Pána/. Zároveň ponúkol ochotu pri prehlbovaní ďalšej spolupráce.

Biskupi si vypočuli informácie o prvých aktivitách Sociálnych klubov a koordinácii ich činnosti v jednotlivých diecézach. Ich náplňou je koordinácia sociálnej činnosti v diecézach a na celoslovenskej úrovni. Nejde o novú organizáciu, ale o koordinovanie už existujúcich štruktúr a aktivít v sociálnej oblasti.

Mons. Milan Chatur predniesol správu o VI. Svetovom

stretnutí rodín v Mexiku /14.-18.1.2009/. Vyzdvihol, že doteraz bolo najviac prihlásených delegátov- 10 tisíc. Témou stretnutia bolo „Vyzdvihnúť hodnotu rodiny“. Keď ľudia, veriaci i neveriaci, spoznajú, čím ich rodina obohacuje, nebudú sa chcieť života v rodine zrieknuť. Na základe týchto poznatkov Rada pre rodinu KBS organizuje v súvislosti s 1150. výročím príchodu sv. vierozvestcov Cyrila a Metoda na Slovensko projekt „Misia k rodine“. V rámci tohto projektu sa budú zameriavať na snúbencov, mladé rodiny, tých, ktorí s rodinami pracujú, ako aj na vzdialenú prípravu na vstup do manželstva. Projekt sa bude realizovať v rokoch 2010-2013.

V otázke prác na preklade Rímskeho misála/III. Typické vydanie/ KBS poverí dekrétom zodpovedných prekladateľov z latinského originálu, ktorých navrhne Liturgická komisia KBS.

KBS schválila smernice Ordo Virginum.

List biskupov pápežovi Benediktovi XVI.

Biskupi Slovenska zidení za zasadání Konferencie biskupov Slovenska na Donovaloch zaslali pápežovi Benediktovi XVI. list.

Drahý Svätý Otec,

prežívame spolu s Vami bolesť, ktorú ste zažili najmä v uplynulých dňoch.

Prejav milosrdenstva z Vašej strany voči exkomunikovaným biskupom z Bratstva sv. Pia X. viacerí nepochopili a obrátili proti Vám, čo hlboko ranilo Vaše dobrotivé srdce.

My biskupi Slovenska, zhromaždení na 62. plenárnom zasadání Konferencie biskupov Slovenska, Vám chceme vyjadriť svoju synovskú oddanosť a podporu. Oceňujeme Vaše pastierske a otcovské gesto a modlíme sa za Vás.

Osobitne budeme na Vás myslieť na sviatok sv. Jozefa, v deň Vašich narodenín a pri výročí vyvolenia a prevzatia služby najvyššieho pastiera.

Nech Vás vzkriesený Kristus posilňuje vo Vašej zodpovednej službe Petrovho nástupcu. *Biskupi Slovenska*

Zomrel Mons. Ján Zentko

V dsobotu 14. marca 2009 zaopatrený sviatosťami v 50. roku života a 19. roku kňazstva odovzdal Stvoriteľovi svoju dušu kňaz Mons. ThDr. Ján Zentko, PhD. biskupský vikár pre majetkové záležitosti, bývalý tajomník a riaditeľ biskupského úradu.

Pohrebné obrady so svätou omšou sa konali v stredu 18. marca v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule, vo štvrtok 19. marca vo farskom Kostole sv. Mikuláša v Starej Ľubovni.

Mons. ThDr. Ján Zentko, PhD. sa narodil 15.12.1958 v Kamienke. Po štúdiách na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave bol Mons. Františkom Tondrom, spišským biskupom 16.6.1990 ordinovaný v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule - v Spišskom Podhradí. Hneď po vysviacke za kňaza ho spišský biskup menoval za tajomníka biskupského úradu. 1.7.1996 sa stal riaditeľom biskupského úradu. 5.11.1997 získal licenciát z pastorálnej teológie na KUL v Lubline. 11.11.1997 ho Mons. František Tondra vymenoval za generálneho vikára. 27.3.1999 ho Svätý Otec Ján Pavol II. poctil titulom monsignor (Kaplán Jeho Svätosti). Po konsekrácii Mons. Štefana Sečku za pomocného spišského biskupa sa od 1.8.2002 stal biskupským vikárom pre majetkové záležitosti. 10.5.2005 na KUL v Lubline získal doktorát z teológie a vedecko-akademickú hodnosť PhD.

BÚ S. Kapitula/ snímka Michal Salamon

Pomazanie chorých posilňuje

Okolo dvesto veriacich prijalo v piatok 13. marca vo farnosti Košice-Terasa sviatosť pomazania chorých. Stalo sa tak pri konci Liturgie vopred posvätených darov, ktorú slávil vladyka Milan Chautur, košický eparcha. V príhovore vladyka povedal, že „človek má vo svojom živote veľa obmedzení. Jedno z nich je aj choroba. Tieto obmedzenia nás majú bližšie upriamiť k Bohu. Vtedy nás choroba nepohltí, ale bude skúškou, zakomponovanou do našich

osobných dejín spásy. Aby sme v chorobe mali dost síl, máme prijať aj sviatosť pomazania chorých,“ povedal vladyka Milan.

Šiesti kňazi posväteným olivovým olejom pomazali čelá a ruky prítomných veriacich a spolu s modlitbou im vyslúžili sviatosť tajomstva pre uzdravenie, alebo odhodlané znášanie svojich telesných ťažkostí. Sviatosť prijal aj jeden z najstarších kňazov eparchie Gabriel Németh. Na záver vladyka Milan predniesol ešte jednu uzdravujúcu modlitbu a všetkým zaželel hojnosť duchovných síl pri každodennom pôstnom snažení.

Spoločné udeľovanie pomazania chorých v pôstnom čase sa už stalo vo farnosti Košice-Terasa malou tradíciou.

Michal Hospodár

Bratislavský eparcha navštívil gréckokatolíkov v Piešťanoch

Na Krížupoklonnú nedeľu 15. marca 2009 sa bratislavský eparcha Peter Rusnák stretol s veriacimi pri slávení sv. liturgie v Piešťanoch. Povzbudil ich k autentickému prežívaniu svojho kresťanstva „našou východnou formou“. Pri týchto slovách vychádzal z poukázania na Kríž Ježiša Krista, ktorý je „formou Božej lásky k človeku“. Bez Božej milosti, bez pôsobenia Svätého Ducha v nás je to forma pre nás nedosiahnuteľná. Boh je však väčší a mocnejší ako my.

Bola to prvá návšteva vladyku Petra v Piešťanoch od jeho menovania bratislavským eparchom. Piešťany sú filiálkou gréckokatolíckej farnosti Trnava a sv. liturgie sa slávia v kaplnke Božského Srdca Ježišovho vždy tretiu nedeľu v mesiaci o 15.30 hod.

Ján Burda SJ

Kurz lektorov a žalmistov

Katolícke biblické dielo vo Svite pripravilo v sobotu 14. marca 2009 v Katolíckom dome v Považskej Bystrici kurz pre lektorov a žalmistov zo Žilinskej diecézy. Na tomto stretnutí bolo 132 (zaregistrovaných) záujemcov.

S históriou vzniku lekciónárov a praktickými otázkami vyplývajúcimi z liturgických predpisov zoznámil účastníkov ThLic. Pavol Zvara.

Doc. Eva Žilineková vysvetľovala aj s názornými a praktickými ukážkami správne čítanie a prednes (biblických) textov. Po nej sa prof. Anton Tyrol v prednáškach zaoberal porozumením a inšpiráciou písania biblických textov i duchovným životom lektorov a žalmistov. Stretnutie ukončili svätou omšou vo farskom kostole v Považskej Bystrici.

Tomáš Kut'ák

Upozornenie na falošnú zbierku šatstva na charitu

Slovenská katolícka charita (SKCH), chce upozorniť občanov Bratislavy na falošnú zbierku šatstva, ktorú niekto zorganizoval so zneužitím mena Slovenskej katolíckej charity. Na túto skutočnosť upozornili občania Bratislavy, ktorí dostali do schránok letáky s informáciou, že katolícka charita bude vyberať obnosené šatstvo po domoch. SKCH odporúča občanom na túto výzvu nereagovať.

V letákoch s množstvom gramatických chýb niekto pod menom Slovenskej katolíckej charity vyzýva občanov, aby pripravili obnosené šatstvo do vriec a pripravili ich na vyzdvihnutie v stanovených termínoch. Slovenská katolícka charita na základe telefonátov od občanov chce informovať verejnosť, že túto zbierku nevyhlásila. Predpokladá sa, že môže ísť o niekoho, kto chce toto obnosené šatstvo predávať ako „second hand“ tovar.

Informácie o aktuálne prebiehajúcich zbierkach nájdete na stránke www.charita.sk. **Radovan Gumulák**

Stretnutie Pavlov so sv. Pavlom

K hlbšiemu prežívaniu jubilejného Roka sv. Pavla prispeje aj plánované podujatie organizované vo farnosti Narodenia Panny Márie v Michalovciach. V stredu 18. marca ho vo farskom kostole o 9.00 slávnostnou svätou omšou ku cti veľkého apoštola národov otvorí Mons. Alojz Tkáč, arcibiskup – metropolita spolu s prítomnými kňazmi Košickej arcidiecézy, najmä s tými, ktorí sa hrdia krstným menom Pavol a boli na túto akciu srdečne pozvaní. Po skončení svätej omše bude stretnutie pokračovať akadémiou o svätom Pavlovi, ktorú v spolupráci s Rímskokatolíckym farským úradom pripravila Cirkevná základná škola sv. Michala v Michalovciach a ako hostia sa na nej zúčastnia zástupcovia takmer všetkých cirkevných škôl fungujúcich na území Košickej arcidiecézy. **Branislav Polčá**

Pôstna duchovná obnova v Dubnici nad Váhom

V personálnej väzenskej farnosti sv. Gorazda v Dubnici nad Váhom sa v obnovených liturgických priestoroch uskutočnila duchovná obnova na tému: Kríž-najväčší Boží dar. Vyvrcholením bolo vysluhovanie sviatosti

zmierenia a slávnostná sv. omša, ktorej predsedal vdp. Grzegorz Wach z Topolčian s viacerými kňazmi.

V homílii vdp. Marián Halás z Košíc zdôraznil: „Každý z nás má svoje úteky od Božej lásky a každé naše pokánie je návratom k Otcovi.“ Sv. omšu obohatili svojím spevom zboristi z farnosti sv. Štefana Uhorského z Trenčianskych Teplíc. Aj táto duchovná akcia bola pre všetkých, ktorí hľadajú Pána, milostivým časom priblížiť sa k Bohu.

Radovan Andrejko

Nová webstránka Banskobystrickej diecézy

Banskobystrické biskupstvo dňa 13. marca 2009 zverejnilo novú verziu internetovej tváre Banskobystrickej diecézy. Prináša zjednodušený prehľad inštitúcií, aktualít, publikácií, pastoračných dokumentov, audio-video servery a kontakty na osoby, ktoré tvoria duchovné spoločenstvo diecézy. Nová webstránka je zverejnená po trinástich mesiacoch od historickej územnej reorganizácii diecézy dňa 14. februára 2008. V súčasnosti je Banskobystrická diecéza pastoračne spravovaná v šestnástich dekanátoch. O tvorbu média sa zaslúžila Renovatio-nova, nezisková organizácia biskupstva. Adresa stránky je pôvodná: www.bbdiieceza.sk. **Zuzana Juhaniaková**

Súťaž „Biblia očami detí“ otvorená do konca marca

Žiaci základných a stredných škôl majú do konca mesiaca marca možnosť poslať svoje diela do výtvarnej súťaže „Biblia očami detí“. Svoje kresby a maľby rozmerov A4 a A3 môžu prihlásiť do súťaže do 31. marca 2009. Práce na témy z biblických kníh Tobiáš, Judita, Ester a Prvý Petrov list môžu poštou alebo osobne doručiť na adresu banskobystrického Diecézneho katechetického úradu. 7. a 8. kategóriu súťažiacich tvoria umelecké školy a umelecké odbory SOU a SOŠ, 9. kategóriu špeciálne školy v troch podkategóriách, ktoré sa týkajú mentálne postihnutých súťažiacich, tiež slabozrakých, nevidiacich a nepočujúcich.

Je dôležité, aby bola na každej výtvarnej práci zozadu nalepená tabuľka s patričnými údajmi. Tá sa nachádza v propozíciách o súťaži na webovej stránke: www.dku.bbdiieceza.sk v časti „Download“. Najlepšie práce v deviatich kategóriách budú vyhodnotené a ocenené. Práce umiestnené na prvých troch miestach zároveň postúpia do celoslovenského kola súťaže. **Eva Krpeľanová**

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Danka Jacečková, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk